

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง การจัดการบริการแนะแนวอาชีพในมหาวิทยาลัยของรัฐ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลโดยการศึกษาค้นคว้าเอกสาร การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม และได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ในการวิเคราะห์หาค่าทางสถิติต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้เป็นส่วน ๆ ดังต่อไปนี้คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารของมหาวิทยาลัย 4 แห่ง

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ได้แบ่งออกเป็น 1 ประเด็น ดังต่อไปนี้คือ

1. สภาพปัจจุบันของการจัดการบริการแนะแนวอาชีพในมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเฉพาะในเรื่อง

1.1 วัตถุประสงค์ของการจัดการบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย

1.2 ประเภทของการจัดการบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย และการใช้

บริการของนิสิตนักศึกษา

ส่วนที่ 2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ได้แบ่งออกเป็น 1 ประเด็น ดังต่อไปนี้คือ

1. ความความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐ เกี่ยวกับการจัดการบริการแนะแนวอาชีพในมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเฉพาะในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดการบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 ข้อมูลจากแบบสอบถาม

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ได้แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ดังต่อไปนี้คือ

1. ความความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการบริการแนะแนวอาชีพในมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเฉพาะในเรื่อง

1.1 ข้อมูลส่วนตัวหรือสถานภาพ

1.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้บริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย

1.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการใช้บริการและไม่ใช้บริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย

1.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย

2. ความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวอาชีพในมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยได้เล่นผลการวิเคราะห์ข้อมูลเฉพาะในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐกับนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวอาชีพในมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยได้เล่นผลการวิเคราะห์ข้อมูลเฉพาะในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 4 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารหน่วยงานภาคเอกชน

การเล่นผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ได้แบ่งออกเป็น 1 ประเด็น ดังต่อไปนี้คือ

1. ความคิดเห็นของผู้บริหารหน่วยงานภาคเอกชนเกี่ยวกับการรับนิสิตนักศึกษาหลังจากสำเร็จการศึกษาไปประกอบอาชีพ โดยได้เล่นผลการวิเคราะห์ข้อมูลเฉพาะในเรื่อง

1.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเกณฑ์การคัดเลือกนิสิตนักศึกษาหลังจากสำเร็จการศึกษาไปประกอบอาชีพในหน่วยงานภาคเอกชน

1.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการคัดเลือกนิสิตนักศึกษาหลังจากสำเร็จการศึกษาไปประกอบอาชีพในหน่วยงานภาคเอกชน

ส่วนที่ 5 ข้อมูลจากการวิเคราะห์การดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวอาชีพในมหาวิทยาลัยของรัฐ

การเล่นผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ได้แบ่งออกเป็น 6 ประเด็น ดังต่อไปนี้คือ

1. วัตถุประสงค์ของการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย

2. ประเภทของการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย

3. โครงสร้างการให้บริการแนะแนวอาชีพของมหา วิทยาลัย
4. บุคลากร
5. อาคารสถานที่และอุปกรณ์
6. ผลที่ได้รับจากการให้บริการแนะแนวอาชีพของมหา วิทยาลัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลจากการศึกษา เอกสารของมหา วิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง

1. สภาพปัจจุบันของการให้บริการแนะแนวอาชีพในมหา วิทยาลัยของรัฐ

1.1 วัตถุประสงค์ของการให้บริการแนะแนวอาชีพของมหา วิทยาลัย

จากการศึกษาเอกสารของมหา วิทยาลัย 4 แห่ง พบว่า มหา วิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหา วิทยาลัย มหา วิทยาลัย เกษตรศาสตร์ มหา วิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหา วิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ ประธานมิตร ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการให้บริการแนะแนวอาชีพของมหา วิทยาลัย ไว้ดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ 6 วัตถุประสงค์ของการให้บริการแนะแนวอาชีพของมหา วิทยาลัย 4 แห่ง จำแนกตาม สถาบัน

วัตถุประสงค์	จุฬาลงกรณ์- มหา วิทยาลัย	มหา วิทยาลัย - เกษตรศาสตร์	มหา วิทยาลัย - ธรรมศาสตร์	มหา วิทยาลัย- ศรีนครินทร - วิโรฒ- ประธานมิตร
1. เพื่อเป็นศูนย์ป้อนข้อมูลทาง ด้านความต้องการและความ ผันแปรของตลาดแรงงาน ให้แก่บัณฑิตนักศึกษา บัณฑิต และมหา วิทยาลัยได้ทราบ และเพื่อเป็นข้อมูลในการ กำหนดแผนพัฒนามหา วิทยาลัย	✓	-	✓	✓

ตารางที่ 6 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	จุฬาลงกรณ์- มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัย- เกษตรศาสตร์	มหาวิทยาลัย- ธรรมศาสตร์	มหาวิทยาลัย- ศรีนครินทร- วิโรฒ- ประสานมิตร
2. เพื่อเผยแพร่ข้อมูลอันเป็น ประโยชน์ต่อการวางแผนและ พัฒนาในด้านการศึกษา การ เข้าสู่อาชีพ และการพัฒนา ตนเองในด้านต่าง ๆ ของ นิสิตนักศึกษา	-	✓	-	✓
3. เพื่อให้บริการต่าง ๆ แก่ นิสิตนักศึกษาที่จะออกไป ประกอบอาชีพ ได้แก่ บริการ จัดหางานให้แก่ นิสิตนักศึกษา และบัณฑิต บริการงานชั่วคราว บริการงานประจำ บริหารห้องสมุด อาชีพ บริการข้อมูลด้านอาชีพ บริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพ และบริการทดสอบเชิงจิตวิทยา	✓	-	-	✓
4. เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่าง หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาค รัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และ ภาคเอกชน จะใช้ติดต่อกัน เกี่ยวกับการจ้างงานนิสิต นักศึกษาและบัณฑิต	✓	-	-	✓

ตารางที่ 6 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	จุฬาลงกรณ์- มหาวิทยาลัย	มหา วิทยาลัย - เกษตรศาสตร์	มหา วิทยาลัย - ธรรมศาสตร์	มหา วิทยาลัย - ศรีนครินทร - วิโรฒ - ประสานมิตร
5. เพื่อให้บัณฑิตนักศึกษาได้ ตระหนักถึงความสำคัญและ ความจำเป็นในการพัฒนา ตนเองเพื่อความเป็นบัณฑิต ที่มีคุณภาพ	-	✓	-	-
6. เพื่อจัดเตรียมบัณฑิตและ นิสิตนักศึกษาให้พร้อมที่จะ ประกอบอาชีพสาขาต่าง ๆ ในตลาดแรงงาน พัฒนา บุคลิกภาพ ฝึกอบรมให้ ความรู้เกี่ยวกับการเขียน ใบสมัครงาน การสอบ สัมภาษณ์ แนะนำอาชีพ อิสระ สร้างสำนึกให้เป็น บัณฑิตสร้างงานขึ้นเอง และ ออกไปทำงานในต่างจังหวัด	-	-	✓	-
7. เพื่อเป็นแหล่งกลางสำหรับ นิสิตนักศึกษา บัณฑิต และ นายจ้างได้พบกันเพื่อทำการ รับสมัครงาน สอบสัมภาษณ์ และสอบข้อเขียน	-	-	✓	-

ตารางที่ 6 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	จุฬาลงกรณ์- มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัย - เกษตรศาสตร์	มหาวิทยาลัย - ธรรมศาสตร์	มหาวิทยาลัย - ศรีนครินทร - วิโรฒ- ประสานมิตร
8. เพื่อติดตามผลการปฏิบัติงานทำ ของนิสิตนักศึกษาและบัณฑิต ว่าประสบผลสำเร็จในการ ประกอบอาชีพ และนำวิชา ความรู้ไปใช้ในการทำงาน มากน้อยเพียงใด	-	-	-	✓

ที่มา เอกสารโครงการพัฒนาสำนักงานจัดหางานนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519-2523
หน้า 1
เอกสารโครงการสัปดาห์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2530
หน้า 2
เอกสารงานแนะแนวการศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2530 หน้า 2
เอกสารงานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2531 หน้า 3

จากตารางที่ 6 พบว่า โดยภาพรวมแล้ว มหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง ได้กำหนด
วัตถุประสงค์ของการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยไว้สอดคล้องและคล้ายคลึงกันใน 4
ประการ ดังต่อไปนี้คือ

1. เพื่อเป็นศูนย์ป้อนข้อมูลทางด้านความต้องการและความผันแปรของตลาดแรงงาน
ให้แก่นิสิตนักศึกษา บัณฑิต และมหาวิทยาลัยได้ทราบ และเพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดแผนพัฒนา
มหาวิทยาลัย
2. เพื่อเผยแพร่ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและพัฒนาในด้านการศึกษา การ
เข้าสู่อาชีพ และการพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษา

3. เพื่อให้บริการต่าง ๆ แก่นิสิตนักศึกษาที่จะออกไปประกอบอาชีพ ได้แก่ บริการจัดหางานให้นิสิตนักศึกษาและบัณฑิต บริการงานชั่วคราว บริการงานประจำ บริการห้องสมุด อาชีพ บริการข้อมูลด้านอาชีพ บริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพ และบริการทดสอบเชิงจิตวิทยา

4. เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน จะใช้ติดต่อกันเกี่ยวกับการจ้างงานนิสิตนักศึกษาและบัณฑิต

มหาวิทยาลัยที่กำหนดวัตถุประสงค์ดังกล่าวไว้ลัดคล่องและคล้ายคลึงกัน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ดูรายละเอียดในตารางที่ 6)

นอกจากนี้บางมหาวิทยาลัยได้กำหนดรายละเอียดวัตถุประสงค์ของการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้น ดังต่อไปนี้คือ

1. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนาตนเอง เพื่อความเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ

2. เพื่อจัดเตรียมบัณฑิตและนิสิตนักศึกษาให้พร้อมที่จะประกอบอาชีพสาขาต่าง ๆ ในตลาดแรงงาน พัฒนาบุคลิกภาพ ฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเขียนใบสมัครงาน การลอบสัมภาษณ์ แนะนำอาชีพอิสระ สร้างสำนึกให้เป็นบัณฑิตสร้างงานขึ้นเอง และออกไปทำงานในต่างจังหวัด

3. เพื่อเป็นแหล่งกลางสำหรับนิสิตนักศึกษา บัณฑิต และนายจ้าง ได้พบกันเพื่อทำการรับสมัครงาน ลอบสัมภาษณ์ และลอบข้อเขียน

4. เพื่อติดตามผลการปฏิบัติงานทำของนิสิตนักศึกษาและบัณฑิตว่า ประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพ และนำวิชาความรู้ไปใช้ในการทำงานมากน้อยเพียงใด (เอกสารโครงการสัปดาห์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2530: 2 เอกสารงานแนะแนวการศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2530: 2 และเอกสารงานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2531: 3)

มหาวิทยาลัยที่กำหนดรายละเอียดวัตถุประสงค์ของการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยบางข้อดังกล่าวเพิ่มขึ้น ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ดูรายละเอียดในตารางที่ 6)

1.2 ประเภทของการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยและการใช้บริการ
ของนิสิตนักศึกษา

จากการศึกษาเอกสารของมหาวิทยาลัย 4 แห่ง พบว่า มหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง
ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้กำหนดประเภทของการจัดบริการแนะแนวอาชีพ
ของมหาวิทยาลัย และมีการใช้บริการของนิสิตนักศึกษา ดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ 7 ประเภทของการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย 4 แห่ง
จำแนกตามสถาบัน

ประเภทของบริการ	จุฬาลงกรณ์- มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัย- เกษตรศาสตร์	มหาวิทยาลัย- ธรรมศาสตร์	มหาวิทยาลัย - ศรีนครินทร - วิโรฒ- ประสานมิตร
1. บริการให้คำปรึกษาด้าน การศึกษาและอาชีพ				
1.1 บริการให้คำปรึกษา และทดสอบ	-	✓	-	-
1.2 บริการให้คำปรึกษา และฝึกอบรม	-	-	✓	-
1.3 บริการให้คำปรึกษา ด้านอาชีพและการ ศึกษาต่อ	-	-	-	✓
2. บริการทดสอบเชิง จิตวิทยา				
2.1 บริการทดสอบ ประเมินผล และวิจัย	-	-	✓	-
2.2 บริการทดสอบ และฝึกอบรม	-	-	-	✓

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ประเภทของบริการ	จุฬาลงกรณ์- มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัย- เกษตรศาสตร์	มหาวิทยาลัย- ธรรมศาสตร์	มหาวิทยาลัย- ศรีนครินทร- วิโรฒ- ประสานมิตร
3. บริการห้องสมุดอาชีพ				
3.1 บริการข้อมูล ด้านอาชีพ	✓	-	-	-
3.2 บริการล่าม ข่าวงานอาชีพ	✓	-	-	-
3.3 บริการห้องสมุด อาชีพ	-	✓	-	-
3.4 บริการ ส่น เทคโนโลยีและ ห้องสมุดอาชีพ	-	-	✓	✓
4. บริการจัดหางาน				
4.1 บริการจัดหางาน ประจำ	✓	-	-	-
4.2 บริการจัดหางาน ชั่วคราว	✓	-	-	-
4.3 บริการรับสมัครงาน แทนหน่วยงาน	✓	-	-	-
4.4 บริการจัดส่งนิสิต นักศึกษาฝึกงาน	✓	-	-	-
4.5 บริการโครงการ ส่งเสริมงานบริการ จัดหางานและ แนะแนวอาชีพ	✓	-	-	-
4.6 บริการจัดหางาน	-	✓	✓	✓
5. บริการอื่น ๆ				
5.1 บริการทุนการศึกษา	-	✓	-	-
5.2 บริการระเบียบ นิตินักศึกษา	-	✓	-	-

ที่มา รายงานประจำปีฝ่ายกิจการนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2529-2530 หน้า 41-51

เอกสารกอง กิจการนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2530 หน้า 6-12

เอกสารกอง กิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2530 หน้า 3-9

เอกสารกอง กิจการนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2531 หน้า 3-5

จากตารางที่ 7 พบว่า โดยภาพรวมแล้ว มหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง ได้กำหนดประเภทของการจัดบริการ แผนแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย และมีการใช้บริการของนิสิตนักศึกษาที่คล้ายคลึงกัน ดังต่อไปนี้คือ

1. บริการให้คำปรึกษาด้านการศึกษาและอาชีพ มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งได้กำหนดประเภทของบริการ ไว้ดังต่อไปนี้คือ

- 1.1 บริการให้คำปรึกษาและทดสอบเชิงจิตวิทยา สังกัดงานแผนแนว
- 1.2 บริการให้คำปรึกษาและฝึกอบรม สังกัดงานแผนแนว
- 1.3 บริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพและการศึกษาต่อ สังกัดงานแผนแนวการศึกษาและอาชีพ

มหาวิทยาลัยที่ได้กำหนดประเภทของการจัดบริการดังกล่าว ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ส่วนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่ได้กำหนดประเภทของบริการให้คำปรึกษาด้านการศึกษาและอาชีพไว้ แต่มีการให้บริการดังกล่าวโดยหน่วยการปรึกษาและพัฒนา นิสิต สังกัดแผนกบริการและสวัสดิการ

2. บริการทดสอบเชิงจิตวิทยา มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งได้กำหนดประเภทของบริการไว้ดังต่อไปนี้คือ

- 2.1 บริการทดสอบ ประเมินผล และวิจัย สังกัดงานแผนแนว
- 2.2 บริการทดสอบและฝึกอบรม สังกัดงานแผนแนวการศึกษาและอาชีพ

มหาวิทยาลัยที่ได้กำหนดประเภทของการจัดบริการดังกล่าว ได้แก่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ส่วนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่ได้กำหนดประเภทของบริการทดสอบเชิงจิตวิทยาไว้ แต่มีการให้บริการดังกล่าวโดยหน่วยการปรึกษาและพัฒนา นิสิต สังกัดแผนกบริการและสวัสดิการ ส่วนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้กำหนดประเภทของบริการทดสอบเชิงจิตวิทยา และมีการให้บริการดังกล่าวรวมอยู่กับบริการให้คำปรึกษาและทดสอบเชิงจิตวิทยา สังกัดงานแผนแนว

3. บริการห้องสมุดอาชีพ มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งได้กำหนดประเภทของบริการไว้ดังต่อไปนี้คือ

- 3.1 บริการข้อมูลด้านอาชีพ สังกัดหน่วยจัดหางานและแนะแนวอาชีพ
- 3.2 บริการล่ามข่าวงานอาชีพ สังกัดหน่วยจัดหางานและแนะแนวอาชีพ
- 3.3 บริการห้องสมุดอาชีพ สังกัดหน่วยจัดหางานและแนะแนวอาชีพ หรืองาน
แนะแนว
- 3.4 บริการเล่นเทปและห้องสมุดอาชีพ สังกัดงานแนะแนว หรืองานแนะแนว
การศึกษาและอาชีพ

มหาวิทยาลัยที่ได้กำหนดประเภทของการจัดบริการดังกล่าว ได้แก่ จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

4. บริการจัดหางาน มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งได้กำหนดประเภทของบริการไว้ดัง
ต่อไปนี้คือ

- 4.1 บริการจัดหางานประจำ สังกัดหน่วยจัดหางานและแนะแนวอาชีพ
- 4.2 บริการจัดหางานชั่วคราว สังกัดหน่วยจัดหางานและแนะแนวอาชีพ
- 4.3 บริการรับสมัครงานแทนหน่วยงาน สังกัดหน่วยจัดหางานและแนะแนว
อาชีพ
- 4.4 บริการจัดสิ่งนิสิตนักศึกษาฝึกงาน สังกัดหน่วยจัดหางานและแนะแนวอาชีพ
- 4.5 บริการโครงการเสริมงานบริการจัดหางานและแนะแนวอาชีพ สังกัด
หน่วยงานจัดหางานและแนะแนวอาชีพ
- 4.6 บริการจัดหางาน สังกัดงานแนะแนวหรืองานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ

มหาวิทยาลัยที่ได้กำหนดประเภทของการจัดบริการดังกล่าว ได้แก่ จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

5. บริการอื่น ๆ มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งได้กำหนดประเภทของบริการอื่น ๆ ไว้
ดังต่อไปนี้คือ

- 5.1 บริการทุนการศึกษา สังกัดงานแนะแนว
- 5.2 บริการระเบียบนิสิตนักศึกษา สังกัดงานแนะแนว

มหาวิทยาลัยที่ได้กำหนดประเภทของการจัดบริการดังกล่าว ได้แก่ มหาวิทยาลัย
 เกษตรศาสตร์ ส่วนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไม่ได้กำหนดประเภทของบริการทุนการศึกษา และ
 บริการระเบียบนิสิตนักศึกษาไว้ แต่มีการให้บริการดังกล่าวโดยหน่วยงานการศึกษา สังกัดแผนก
 บริการและสวัสดิการ ส่วนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร ก็ไม่ได้กำหนดประเภทของบริการทุนการศึกษา และบริการระเบียบนิสิตนักศึกษา
 ไว้เช่นเดียวกัน แต่มีการให้บริการดังกล่าวโดยงานบริการและสวัสดิการนิสิตนักศึกษา

สำหรับการใช้บริการ แนะนำอาชีพของนิสิตนักศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษามีการใช้
 บริการตามความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐ ดังต่อไปนี้คือ

1. บริการที่นิสิตนักศึกษาใช้บริการน้อย ได้แก่

1.1 บริการให้คำปรึกษาด้านการศึกษาและอาชีพ ประกอบด้วยประเภทของ
 บริการ ได้แก่ บริการให้คำปรึกษาและทดสอบเชิงจิตวิทยา บริการให้คำปรึกษาและฝึกอบรม
 บริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพและการศึกษาต่อ

1.2 บริการทดสอบเชิงจิตวิทยา ประกอบด้วยประเภทของบริการได้แก่ บริการ
 ทดสอบ ประเมินผล และวิจัย บริการทดสอบและฝึกอบรม (ปียวัฒน์ ภัทรนาวิก ตฤณี
 เรียงรัฐดิษฐ์ กฤษณา ธารากุล และพิสิทธิ์ เต็มบรรจง, สัมภาษณ์)

2. บริการที่นิสิตนักศึกษาใช้บริการมาก ได้แก่

2.1 บริการห้องสมุดอาชีพ ประกอบด้วยประเภทของบริการ ได้แก่ บริการ
 ข้อมูลด้านอาชีพ บริการล่ามข่าวงานอาชีพ บริการห้องสมุดอาชีพ บริการเล่นเทปและห้องสมุด
 อาชีพ

2.2 บริการจัดหางาน ประกอบด้วยประเภทของบริการ ได้แก่ บริการจัด
 หางานประจำ บริการจัดหางานชั่วคราว บริการรับสมัครงานแทนหน่วยงาน บริการจัดส่งนิสิต
 นักศึกษาฝึกงาน บริการโครงการ เสริมงานบริการจัดหางานและแนะแนวอาชีพ บริการจัด
 หางาน

2.3 บริการอื่น ๆ ประกอบด้วยประเภทของบริการ ได้แก่ บริการทุนการ
 ศึกษา บริการระเบียบนิสิตนักศึกษา (ปียวัฒน์ ภัทรนาวิก ตฤณี เรียงรัฐดิษฐ์ กฤษณา ธารากุล
 และพิสิทธิ์ เต็มบรรจง, สัมภาษณ์)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลจาก การสัมภาษณ์ผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐ

1. ความคิดเห็นของ ผู้บริหารมหา วิทยาลัยของรัฐ เกี่ยวกับการ จัดบริการ แนะแนวอาชีพ
ในมหา วิทยาลัยของรัฐ

1.1 ความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรค ในการ จัดบริการ แนะแนวอาชีพของ
มหา วิทยาลัย

จาก การศึกษาจาก การ สัมภาษณ์ผู้บริหารมหา วิทยาลัยของรัฐ พบว่า ผู้บริหาร
มหา วิทยาลัยทั้ง 4 สถาบัน ได้แก่ จุฬาลง กรณ์มหา วิทยาลัย มหา วิทยาลัย เกษตร คำ สตรี
มหา วิทยาลัย ธรรม คำ สตรี และมหา วิทยาลัย ศรีนครินทร์ วิโรฒ ประสานมิตร มีความคิดเห็น
เกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรค ในการ จัดบริการ แนะแนวอาชีพของมหา วิทยาลัยดังต่อไปนี้คือ

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหา วิทยาลัย

ตารางที่ 8 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย 4 แห่ง จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐ

ปัญหาและอุปสรรค	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา	ผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้ากองกิจการนิสิตนักศึกษา	หัวหน้างานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ	หัวหน้าแผนกบริการและสวัสดิการ	นักแนะแนวการศึกษาและอาชีพ
บุคลากรไม่เพียงพอ	4	3	2	1	2
งบประมาณน้อย	4	3	2	1	2
ผู้บริหารระดับสูงไม่เข้าใจถึงความสำคัญของการจัดบริการแนะแนวอาชีพ	-	-	-	1	1
อาคารสถานที่มีพื้นที่จำกัด	1	1	-	-	1

จากตารางที่ 8 พบว่า โดยภาพรวมแล้ว มหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง ประสบปัญหาและอุปสรรคในการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยที่คล้ายคลึงกัน ดังต่อไปนี้คือ

1. บุคลากรไม่เพียงพอ กล่าวคือ จำนวนบุคลากรแนะแนวไม่เพียงพอต่อการให้บริการด้านการศึกษาและอาชีพแก่นิสิตนักศึกษาและบัณฑิตที่มาขอรับบริการ โดยมีอัตราส่วนของบุคลากรแนะแนว จำนวน 1 คน ต่อนิสิตนักศึกษาและบัณฑิตที่มาขอรับบริการ จำนวน 15 คน นอกจากนี้แล้วบางสถาบันยังประสบปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาของบุคลากรแนะแนว ซึ่งบุคลากรส่วนใหญ่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาจิตวิทยา การศึกษาหรือจิตวิทยา การแนะแนว แต่บุคลากรได้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และอื่น ๆ เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งก็ไม่ได้เป็นอุปสรรคในการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยเท่าใดนัก บางสถาบันมีจำนวนบุคลากรแนะแนวเพียงพอต่อการให้บริการแก่นิสิตนักศึกษาและบัณฑิตที่มาขอรับบริการ แต่ต้องประสบปัญหาเกี่ยวกับการขาดความกระตือรือร้นในการให้ความร่วมมือระหว่างบุคลากรด้วยกัน ซึ่งปัญหานี้เป็นอุปสรรคในการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยพอสมควร

2. งบประมาณน้อย กล่าวคือ การจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยได้รับการจัดสรรงบประมาณจากมหาวิทยาลัย ได้แก่ งบประมาณแผ่นดิน งบประมาณใช้จ่ายในหมวดค่าใช้จ่าย หมวดค่าวัสดุ หมวดค่าตอบแทน งบประมาณรายได้อื่น ๆ เช่น เงินบำรุงกิจกรรม

นิสิตนักศึกษา เป็นต้น เป็นเงินจำนวนน้อยประมาณปีละ 20,000-30,000 บาท ซึ่งไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานจัดบริการแนะแนวอาชีพเท่าที่ควร

3. ผู้บริหารระดับสูงไม่เข้าใจถึงความสำคัญของการจัดบริการแนะแนวอาชีพ กล่าวคือผู้บริหารมหาวิทยาลัยของบางสถาบันไม่เข้าใจและไม่เห็นความสำคัญถึงความจำเป็นที่ต้องมีการจัดบริการแนะแนวอาชีพ เนื่องจากผู้บริหารมหาวิทยาลัยของบางสถาบันมีความเข้าใจว่าสถาบันของตนเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียง และเป็นที่ต้องการในการจ้างงานนิสิตนักศึกษาที่ใกล้สำเร็จการศึกษา และบัณฑิตจากฝ่ายนายจ้างในหน่วยงานทั้งภาครัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และเอกชนอยู่แล้ว ถึงแม้ผู้บริหารมหาวิทยาลัยไม่ค่อยเข้าใจ และไม่เห็นความสำคัญของการจัดบริการแนะแนวอาชีพก็ตาม แต่ก็มิได้ขัดขวางการดำเนินงานแต่อย่างใดทั้งสิ้น

4. อาคารสถานที่มีพื้นที่จำกัด กล่าวคือ บางสถาบันจัดอาคารสถานที่สำหรับบริการบริการแนะแนวอาชีพไว้ในพื้นที่ที่จำกัดและคับแคบ โดยจัดแบ่งห้องหนึ่งห้องออกเป็นส่วนต่าง ๆ ได้แก่ ส่วนสำหรับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน ส่วนของที่ประชุม ส่วนของการบริการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ และส่วนของการห้องสมุดอาชีพ ซึ่งเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการดำเนินงานจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย ในด้านความสะดวกสบายต่อการใช้บริการของนิสิตนักศึกษาและบัณฑิตพอสมควร

ส่วนที่ 3 ข้อมูลจากแบบสอบถาม

1. ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวอาชีพในมหาวิทยาลัยของรัฐ

1.1 สถานภาพของนิสิตนักศึกษา

จากการศึกษาจากการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษา ซึ่งลักษณะคำถามเป็นคำถามชนิดตรวจคำตอบ (Check List) พบว่า นิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีสถานภาพดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ 9 สถานภาพของนิสิตนักศึกษา จำแนกตามชั้นปีและรายได้

สถานภาพส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปี		
ปริญญาตรีปีที่ 3	205	43.1
ปริญญาตรีปีที่ 4	271	56.9
รายได้		
ต่ำกว่า 500 บาท	2	0.4
500 - 1,000 บาท	49	10.3
1,001 - 1,500 บาท	142	29.8
1,501 - 2,000 บาท	263	55.3
อื่น ๆ (มากกว่า 2,000 บาท)	20	4.2

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 จำนวน 271 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 56.9 มากกว่าชั้นปีที่ 3 ซึ่งมีจำนวน 205 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 43.1 นิสิตนักศึกษามากที่สุดมีรายได้ 1,501-2,000 บาท จำนวน 263 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 55.3 รองลงมา มีรายได้ 1,001-1,500 บาท จำนวน 142 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 29.8 และสุดท้ายมีรายได้น้อยกว่า 500 บาท จำนวน 2 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.4

ตารางที่ 10 การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการแนะแนวอาชีพของมหา วิทยาลัยของนิสิตนักศึกษา
4 สถาบัน

การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการแนะแนวอาชีพ ของมหา วิทยาลัย	จำนวน	ร้อยละ
การรับรู้		
ไม่ทราบ	76	16.0
ทราบ	400	84.0
แหล่งข้อมูล		
รุ่นพี่และเพื่อนแนะนำ	165	34.7
อาจารย์แนะนำ เช่น อาจารย์แนะแนว อาจารย์ในคณะ อาจารย์คณะอื่น	48	10.1
หนังสือคู่มือกองกิจการนิสิต / กอง กิจการนักศึกษา	110	23.1
การประชาสัมพันธ์ของมหา วิทยาลัย เช่น โปสเตอร์ เอกสารแผ่นพับ	329	69.1
อื่น ๆ (หนังสือพิมพ์ทั่วไป)	5	1.1

จากตารางที่ 10 พบว่า นิสิตนักศึกษาทราบว่ามหา วิทยาลัยมีการจัดการแนะแนวอาชีพคิดเป็นร้อยละ 84.0 (จำนวน 400 คน) มากกว่าไม่ทราบว่ามหา วิทยาลัยมีการจัดการแนะแนวอาชีพ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 16.0 (จำนวน 76 คน) เมื่อพิจารณาจากแหล่งข้อมูลที่ทำให้ นิสิตนักศึกษารับรู้เกี่ยวกับการจัดการแนะแนวอาชีพของมหา วิทยาลัย พบว่า นิสิตนักศึกษาทราบว่ามหา วิทยาลัยมีการจัดการแนะแนวอาชีพจากแหล่งข้อมูลหลายแหล่ง โดยนิสิตนักศึกษาทราบจากการประชาสัมพันธ์ของมหา วิทยาลัย เช่น โปสเตอร์ เอกสารแผ่นพับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 69.1 (จำนวน 329 คน) รองลงมาทราบจากรุ่นพี่และเพื่อนแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 34.7 (จำนวน 165 คน) และสุดท้ายทราบจากอื่น ๆ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 1.1 (จำนวน 5 คน)

ตารางที่ 11 การใช้บริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยของนิสิตนักศึกษา 4 สถาบัน

การใช้บริการแนะแนวอาชีพ ของมหา วิทยาลัย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยใช้บริการ	254	53.4
เคยใช้บริการ	222	46.6

จากตารางที่ 11 พบว่า นิสิตนักศึกษาไม่เคยใช้บริการแนะแนวอาชีพของมหา วิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 53.4 (จำนวน 254 คน) มากกว่าเคยใช้บริการแนะแนวอาชีพของมหา วิทยาลัย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 46.6 (จำนวน 222 คน)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหา วิทยาลัย

ตารางที่ 12 การใช้บริการแนะแนวการศึกษาและอาชีพของนิสิตนักศึกษา 4 สถาบัน

การใช้บริการ แนะแนวการศึกษาและอาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
การใช้บริการ		
ไม่เคยใช้บริการ	71	32.0
เคยใช้บริการ	151	68.0
บริการที่ใช้		
แนะแนวการศึกษาต่อในประเทศและต่างประเทศ	82	54.3
แนะแนวการเลือกสาขาวิชาเรียนเอก-โท ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน	23	15.2
จัดประชุม/สัมมนา/อภิปรายเกี่ยวกับการ เตรียมตัวเข้าสู่ตลาดแรงงาน	71	47.0
วันนัดพบแรงงาน	54	35.8
อื่น ๆ	-	-

จากตารางที่ 12 พบว่า นิสิตนักศึกษาที่ใช้บริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย เคยใช้
บริการแนะแนวการศึกษาและอาชีพคิดเป็นร้อยละ 68.0 (จำนวน 151 คน) มากกว่าไม่เคยใช้
บริการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 32.0 (จำนวน 71 คน) เมื่อพิจารณา
จากบริการแนะแนวการศึกษาและอาชีพที่นิสิตนักศึกษาใช้ พบว่า นิสิตนักศึกษาใช้บริการหลาย
บริการ โดยนิสิตนักศึกษาใช้บริการแนะแนวการศึกษาต่อในประเทศและต่างประเทศมากที่สุดคิด
เป็นร้อยละ 54.3 (จำนวน 82 คน) รองลงมาใช้บริการจัดประชุม/สัมมนา/อภิปรายเกี่ยวกับ
การเตรียมตัวเข้าสู่ตลาดแรงงานคิดเป็นร้อยละ 47.0 (จำนวน 71 คน) และสุดท้ายใช้บริการ
แนะแนวการเลือกสาขาวิชาเรียนเอก-โทให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานคิดเป็น
ร้อยละ 15.2 (จำนวน 23 คน)

ตารางที่ 13 การใช้บริการทดสอบเชิงจิตวิทยาของนิสิตนักศึกษา 4 สถาบัน

การใช้บริการ ทดสอบเชิงจิตวิทยา	จำนวน	ร้อยละ
การใช้บริการ		
ไม่เคยใช้บริการ	200	90.1
เคยใช้บริการ	22	9.9
บริการที่ใช้		
การสัมภาษณ์	2	9.1
แบบสอบถาม	7	31.8
แบบทดสอบวัดความถนัดและความสามารถ	22	100.0
แบบสำรวจความสนใจ ค่านิยม และบุคลิกภาพ	5	22.7
อื่น ๆ	-	-

จากตารางที่ 13 พบว่า นิสิตนักศึกษาที่ใช้บริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย ไม่เคยใช้บริการทดสอบเชิงจิตวิทยา คิดเป็นร้อยละ 90.1 (จำนวน 200 คน) มากกว่าเคยใช้บริการทดสอบเชิงจิตวิทยา ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 9.9 (จำนวน 22 คน) เมื่อพิจารณาจากบริการทดสอบเชิงจิตวิทยาที่นิสิตนักศึกษาใช้ พบว่า นิสิตนักศึกษาใช้บริการหลายบริการ โดยนิสิตนักศึกษาใช้บริการแบบทดสอบวัดความถนัดและความสามารถมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.0 (จำนวน 22 คน) รองลงมาใช้บริการแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 31.8 (จำนวน 7 คน) และสุดท้ายใช้บริการสัมภาษณ์คิดเป็นร้อยละ 9.1 (จำนวน 2 คน)

ตารางที่ 14 การใช้บริการห้องสมุดอาชีพของนิสิตนักศึกษา 4 สถาบัน

การใช้บริการ ห้องสมุดอาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
การใช้บริการ		
ไม่เคยใช้บริการ	107	48.2
เคยใช้บริการ	115	51.8
บริการที่ใช้		
ข้อมูลการศึกษาและทุนการศึกษาต่อในประเทศ และต่างประเทศ	77	67.0
ข้อมูลลักษณะงานของอาชีพต่าง ๆ ในตลาดแรงงาน	44	38.3
ข้อมูลความต้องการแรงงานของอาชีพต่าง ๆ ในตลาดแรงงาน	46	40.0
แฟ้มข้อมูลและโสตทัศนศึกษา เช่น เทป สไลด์ วีดีโอ ฯลฯ เกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ	9	7.8
อื่น ๆ	-	-

จากตารางที่ 14 พบว่า นิสิตนักศึกษาที่ใช้บริการแนะนำอาชีพของมหาวิทยาลัยเคยใช้บริการห้องสมุดอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 51.8 (จำนวน 115 คน) มากกว่าไม่เคยใช้บริการห้องสมุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 48.2 (จำนวน 107 คน) เมื่อพิจารณาจากบริการห้องสมุดอาชีพที่นิสิตนักศึกษาใช้ พบว่า นิสิตนักศึกษาใช้บริการหลายบริการ โดยนิสิตนักศึกษาใช้บริการข้อมูลการศึกษาและทุนการศึกษาต่อในประเทศและต่างประเทศมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.0 (จำนวน 77 คน) รองลงมาใช้บริการข้อมูลความต้องการแรงงานของอาชีพต่าง ๆ ในตลาดแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 40.0 (จำนวน 46 คน) และสุดท้ายใช้บริการแฟ้มข้อมูลและโสตทัศนศึกษา เช่น เทป สไลด์ วีดีโอ ฯลฯ เกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 7.8 (จำนวน 9 คน)

ตารางที่ 15 การใช้บริการจัดหางานของนิสิตนักศึกษา 4 สถาบัน

การใช้บริการ จัดหางาน	จำนวน	ร้อยละ
การใช้บริการ		
ไม่เคยใช้บริการ	41	18.5
เคยใช้บริการ	181	81.5
บริการที่ใช้		
รับสมัครนิสิตนักศึกษา และบัณฑิต เป็นสมาชิก ของบริการจัดหางาน	39	21.5
ข่าวสาร เกี่ยวกับตำแหน่งงานว่าง และ การรับสมัครงานของอาชีพต่าง ๆ ในตลาดแรงงาน	91	50.3
จัดให้ฝ่ายนายจ้างมาทำการรับสมัครงานและ สัมภาษณ์นิสิตนักศึกษา และบัณฑิตภายในบริเวณมหาวิทยาลัย	94	51.9
จัดตั้งนิสิตนักศึกษา และบัณฑิตที่มีคุณสมบัติตรงตาม ความต้องการของฝ่ายนายจ้างไปทำงานพิเศษ และประกอบอาชีพกับฝ่ายนายจ้าง	84	46.4
อื่น ๆ	-	-

จากตารางที่ 15 พบว่า นิสิตนักศึกษาที่ใช้บริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย เคยใช้บริการจัดหางานคิดเป็นร้อยละ 81.5 (จำนวน 181 คน) มากกว่าไม่เคยใช้บริการจัดหางาน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 18.5 (จำนวน 41 คน) เมื่อพิจารณาจากบริการจัดหางานที่นิสิตนักศึกษาใช้ พบว่า นิสิตนักศึกษาใช้บริการหลายบริการ โดยนิสิตนักศึกษาใช้บริการจัดให้ฝ่ายนายจ้าง มาทำการรับสมัครงานและสัมภาษณ์นิสิตนักศึกษาและบัณฑิตภายในบริเวณมหาวิทยาลัย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.9 (จำนวน 94 คน) รองลงมาใช้บริการข่าวสารเกี่ยวกับตำแหน่งงานว่างและการรับสมัครงานของอาชีพต่าง ๆ ในตลาดแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 50.3 (จำนวน 91 คน) และสุดท้ายใช้บริการรับสมัครนิสิตนักศึกษาและบัณฑิตเป็นสมาชิกของบริการจัดหางาน คิดเป็นร้อยละ 21.5 (จำนวน 39 คน)

ตารางที่ 16 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย
ของนิสิตนักศึกษา 4 สถาบัน

ความสำคัญของการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย	จำนวน	ร้อยละ
ความสำคัญ		
มีส่วนช่วยในการบริการข่าวสารด้านการวางแผนการศึกษาและการประกอบอาชีพ	151	68.0
มีส่วนช่วยให้ปรับแผนการเรียนได้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน	87	39.2
มีส่วนช่วยให้ทราบถึงความต้องการนิสิตนักศึกษาหลังจากสำเร็จการศึกษาและบัณฑิตทั้งปริมาณและคุณภาพของตลาดแรงงาน	118	53.2
มีส่วนช่วยให้นิสิตนักศึกษาและบัณฑิตทราบแหล่งงาน วิธีการเขียนใบสมัคร การสอบข้อเขียน การสอบสัมภาษณ์ และการติดต่อกับฝ่ายนายจ้าง	94	42.3
อื่น ๆ	-	-

จากตารางที่ 16 พบว่า นิสิตนักศึกษาที่ใช้บริการแนะแนวของมหาวิทยาลัยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยต่อตนเองหลายประการ โดยนิสิตนักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่ามีส่วนช่วยในการบริการข่าวสารด้านการวางแผนการศึกษาและการประกอบอาชีพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.0 (จำนวน 151 คน) รองลงมา มีส่วนช่วยให้ทราบถึงความต้องการนิสิตนักศึกษาหลังจากสำเร็จการศึกษาและบัณฑิตทั้งปริมาณและคุณภาพของตลาดแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 53.2 (จำนวน 118 คน) และสุดท้ายมีส่วนช่วยให้ปรับแผนการเรียนได้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 39.2 (จำนวน 87 คน)

1.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้บริการแนะแนวอาชีพ
ของมหาวิทยาลัย

จากการศึกษาจากการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษา ซึ่ง สังกะยะ
คำถามเป็นคำถามชนิดตรวจสอบคำตอบ (Check List) พบว่า นิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
ทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานมิตร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่
ได้รับจากการใช้บริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ 17 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้บริการแนะแนวการศึกษาและ
อาชีพของนิสิตนักศึกษา 4 สถาบัน

ประโยชน์ที่ได้รับ	จำนวน	ร้อยละ
สามารถวางแผนการศึกษาต่อระดับปริญญาโทและเอกได้ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ	81	53.6
สามารถจัดแผนการศึกษาของตนเองให้สอดคล้องกับ ความต้องการของอาชีพต่างๆ ในตลาดแรงงานที่ตนเองสนใจ	58	38.4
สามารถเข้าใจถึงการเตรียมตัวเข้าสู่ตลาดแรงงาน เช่น การเขียนใบสมัครงาน การสอบข้อเขียน การสอบสัมภาษณ์ เป็นต้น	54	35.8
ได้รับการฝึกอบรม/สัมมนา เพื่อเตรียมตัวศึกษาต่อในประเทศ และต่างประเทศ ตลอดจนการเข้าสู่ตลาดแรงงาน	62	41.1
อื่น ๆ	-	-

จากตารางที่ 17 พบว่า นิสิตนักศึกษาที่ใช้บริการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ
มีความคิดเห็นที่ได้รับประโยชน์จากการใช้บริการดังกล่าวหลายประการ โดยนิสิตนักศึกษาได้รับ
ประโยชน์เกี่ยวกับสามารถวางแผนการศึกษาต่อระดับปริญญาโทและเอกได้ทั้งในประเทศและ
ต่างประเทศมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.6 (จำนวน 81 คน) รองลงมาได้รับการฝึกอบรม/
สัมมนา เพื่อเตรียมตัวศึกษาต่อในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนการเข้าสู่ตลาดแรงงาน
คิดเป็นร้อยละ 41.1 (จำนวน 62 คน) และสุดท้ายสามารถเข้าใจถึงการเตรียมตัวเข้าสู่

ตลาดแรงงาน เช่น การเขียนใบสมัคร การลอบข้อเขียน การลอบสัมภาษณ์ เป็นต้น
คิดเป็นร้อยละ 35.8 (จำนวน 54 คน)

ตารางที่ 18 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้บริการทดลองเชิงจิตวิทยาของ
นิสิตนักศึกษา 4 สถาบัน

ประโยชน์ที่ได้รับ	จำนวน	ร้อยละ
ได้ทราบถึงความสนใจและค่านิยมด้านการศึกษาและอาชีพ	2	9.1
ได้ทราบถึงความถนัดและความสามารถด้านการศึกษา ของตนเอง	8	36.4
ได้ทราบถึงความถนัดและความสามารถด้านอาชีพ ของตนเอง	13	59.1
ได้ทราบถึงวิธีการพัฒนาความถนัด ความสามารถ และบุคลิกภาพของตนเองให้สอดคล้องกับความต้องการ ด้านการศึกษาและอาชีพที่ตนเองสนใจ	19	86.4
อื่น ๆ (ได้ทราบถึงเข้าวิสัยของตนเอง)	4	18.2

จากตารางที่ 18 พบว่า นิสิตนักศึกษาที่ใช้บริการทดลองเชิงจิตวิทยามีความคิดเห็น
ว่าได้รับประโยชน์จากการใช้บริการดังกล่าวหลายประการ โดยนิสิตนักศึกษาได้รับประโยชน์
เกี่ยวกับได้ทราบถึงวิธีการพัฒนาความถนัด ความสามารถ และบุคลิกภาพของตนเองให้สอดคล้อง
กับความต้องการด้านการศึกษาและอาชีพที่ตนเองสนใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.4
(จำนวน 19 คน) รองลงมาได้ทราบถึงความถนัดและความสามารถด้านอาชีพของตนเอง
คิดเป็นร้อยละ 59.1 (จำนวน 13 คน) และสุดท้ายได้ทราบถึงความสนใจและค่านิยมด้าน
การศึกษาและอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 9.1 (จำนวน 2 คน)

ตารางที่ 19 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้บริการห้องสมุดอาชีพของนิสิต
นักศึกษา 4 สถาบัน

ประโยชน์ที่ได้รับ	จำนวน	ร้อยละ
ได้ข่าวสารข้อมูลการศึกษาต่อระดับปริญญาโทและเอก ทั้งในประเทศและต่างประเทศ	54	47.0
ได้ข่าวสารข้อมูลแหล่งงานของอาชีพต่าง ๆ ในตลาดแรงงานที่สอดคล้องกับสาขาวิชา ที่ตนเองกำลังศึกษาอยู่	48	41.7
ได้ข่าวสารข้อมูลลักษณะงานของอาชีพต่าง ๆ ในตลาดแรงงาน เช่น รายได้ สภาพการทำงาน ความก้าวหน้าในอาชีพ เป็นต้น	53	46.1
ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพต่าง ๆ ในตลาดแรงงาน เช่น รายชื่อแหล่งงาน วิธีการเขียนใบสมัครงาน วิธีการสอบข้อเขียน วิธีการสอบสัมภาษณ์ เป็นต้น	53	46.1
อื่น ๆ	-	-

จากตารางที่ 19 พบว่า นิสิตนักศึกษาที่ใช้บริการห้องสมุดอาชีพ มีความคิดเห็นที่
ได้รับประโยชน์จากการใช้บริการดังกล่าวหลายประการ โดยนิสิตนักศึกษาได้รับประโยชน์
เกี่ยวกับได้ข่าวสารข้อมูลการศึกษาต่อระดับปริญญาโทและเอกทั้งในประเทศและต่างประ
เทศมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.0 (จำนวน 54 คน) รองลงมาได้ข่าวสารข้อมูลลักษณะงาน
ของอาชีพต่าง ๆ ในตลาดแรงงาน เช่น รายได้ สภาพการทำงาน ความก้าวหน้าในอาชีพ
 เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 46.1 (จำนวน 53 คน) และได้ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมตัวเข้าสู่
อาชีพต่าง ๆ ในตลาดแรงงาน เช่น รายชื่อแหล่งงาน วิธีการเขียนใบสมัครงาน วิธีการ
สอบข้อเขียน วิธีการสอบสัมภาษณ์ เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 46.1 (จำนวน 53 คน) และ
สุดท้ายได้ข่าวสารข้อมูลแหล่งงานของอาชีพต่าง ๆ ในตลาดแรงงานที่สอดคล้องกับสาขาวิชาที่
ตนเองกำลังศึกษาอยู่ คิดเป็นร้อยละ 41.7 (จำนวน 48 คน)

ตารางที่ 20 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้บริการจัดหางานของ
นิสิตนักศึกษา 4 สถาบัน

ประโยชน์ที่ได้รับ	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับการร่วมประชุม/สัมมนา /ฝึกอบรมเกี่ยวกับการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพต่าง ๆ ในตลาดแรงงาน	66	36.5
ได้ทำงานพิเศษภายในมหาวิทยาลัย และฝึกงานภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อหารายได้พิเศษและประสบการณ์สู่อาชีพต่าง ๆ ในตลาดแรงงาน	82	45.3
ได้ทราบข่าวสารการประชาสัมพันธ์ตำแหน่งงานว่าง และการรับสมัครงานของอาชีพต่าง ๆ ในตลาดแรงงาน	88	48.6
ได้สมัครงานและรับการสัมภาษณ์จากฝ่ายนายจ้างในวันนัดพบแรงงาน ซึ่งจัดให้มีขึ้นภายในบริเวณมหาวิทยาลัย	107	59.1
อื่น ๆ	-	-

จากตารางที่ 20 พบว่า นิสิตนักศึกษาที่ใช้บริการจัดหางานมีความคิดเห็นว่าได้
รับประโยชน์จากการใช้บริการดังกล่าวหลายประการ โดยนิสิตนักศึกษาได้รับประโยชน์เกี่ยวกับ
ได้สมัครงาน และรับการสัมภาษณ์จากฝ่ายนายจ้างในวันนัดพบแรงงาน ซึ่งจัดให้มีขึ้นภายใน
บริเวณมหาวิทยาลัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.1 (จำนวน 107 คน) รองลงมาได้ทราบ
ข่าวสารการประชาสัมพันธ์ตำแหน่งงานว่าง และการรับสมัครงานของอาชีพต่าง ๆ ในตลาด
แรงงาน คิดเป็นร้อยละ 48.6 (จำนวน 88 คน) และสุดท้ายได้รับการร่วมประชุม/สัมมนา/
ฝึกอบรมเกี่ยวกับการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพต่าง ๆ ในตลาดแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 36.5
(จำนวน 66 คน)

1.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการใช้บริการและไม่ใช้บริการแนะแนว
อาชีพของมหาวิทยาลัย

จากการศึกษาจากการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษา ซึ่งลักษณะ
คำถามเป็นคำถามชนิดตรงคำตอบ (Check List) พบว่า นิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
ทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานมิตร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการใช้บริการและไม่ใช้บริการ แนะนำอาชีพของมหาวิทยาลัยดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ 21 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการไม่ใช้บริการแนะนำอาชีพของมหาวิทยาลัยของนิสิตนักศึกษา 4 สถาบัน

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
ไม่กล้าไปใช้บริการแนะนำอาชีพ	27	10.6
ไม่ไว้วางใจในบริการแนะนำอาชีพ	32	12.6
ไม่มีเวลาไปใช้บริการแนะนำอาชีพ	81	31.9
คิดว่าบริการแนะนำอาชีพไม่น่าสนใจ	76	29.9
ไม่มีปัญหาจำเป็นที่จะต้องใช้บริการแนะนำอาชีพ	104	40.9
ไม่ทราบว่ามึบริการแนะนำอาชีพของมหาวิทยาลัย	46	18.1
คิดว่ายังไม่ถึงเวลาที่จะต้องใช้บริการแนะนำอาชีพ	47	18.5
ไม่อยากไปปรอใช้บริการแนะนำอาชีพ เพราะบุคลากรแนะนำมีจำนวนน้อย	14	5.5
สถานที่บริการแนะนำอาชีพตั้งอยู่ไกลเกินไป จึงไม่สะดวกในการเดินทางไปใช้บริการ	33	13.0
อื่น ๆ	-	-

จากตารางที่ 21 พบว่า นิสิตนักศึกษาที่ไม่ใช้บริการแนะนำอาชีพของมหาวิทยาลัย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการไม่ใช้บริการดังกล่าวหลายประการ โดยนิสิตนักศึกษาให้เหตุผลว่าไม่มีปัญหาจำเป็นที่จะต้องใช้บริการแนะนำอาชีพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.9 (จำนวน 104 คน) รองลงมาไม่มีเวลาไปใช้บริการแนะนำอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 31.9 (จำนวน 81 คน) และสุดท้ายไม่อยากไปปรอใช้บริการแนะนำอาชีพ เพราะบุคลากรแนะนำมีจำนวนน้อย คิดเป็นร้อยละ 5.5 (จำนวน 14 คน)

ตารางที่ 22 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการใช้บริการแนะแนวอาชีพของมหา วิทยาลัย
ของนิสิตนักศึกษา 4 สถาบัน

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการทราบแหล่งงานและได้ทำงาน	125	56.3
ต้องการทราบข้อมูลด้านการศึกษาและอาชีพ	138	62.2
ต้องการได้รับคำแนะนำด้านการศึกษา และการประกอบอาชีพ	130	58.6
ต้องการทราบความถนัด ความสามารถ และทักษะ	22	9.9
อื่น ๆ	-	-

จากตารางที่ 22 พบว่า นิสิตนักศึกษาที่ใช้บริการแนะแนวอาชีพของมหา วิทยาลัย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการใช้บริการดังกล่าวหลายประการ โดยนิสิตนักศึกษาให้เหตุผล ว่าต้องการทราบข้อมูลด้านการศึกษาและอาชีพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.2 (จำนวน 138 คน) รองลงมาต้องการได้รับคำแนะนำด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 58.6 (จำนวน 130 คน) และสุดท้ายต้องการทราบความถนัด ความสามารถ และทักษะ คิดเป็นร้อยละ 9.9 (จำนวน 22 คน)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารมหา วิทยาลัยของรัฐ และนิสิตนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวอาชีพในมหา วิทยาลัยของรัฐ ซึ่งลักษณะคำถาม เป็นคำถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ได้ใช้เกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ย (Mean) ดังต่อไปนี้คือ

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50 - 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 - 4.49	หมายถึง	เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 - 3.49	หมายถึง	เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50 - 2.49	หมายถึง	เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.49	หมายถึง	เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1. ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย จากการศึกษาจากการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษา ซึ่งลักษณะคำถาม เป็นคำถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) พบว่า นิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ 23 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยของ นิสิตนักศึกษา 4 สถาบัน

ข้อที่	การจัดบริการแนะแนวอาชีพ ของมหาวิทยาลัย	นิสิตนักศึกษา	
		\bar{X}	S.D.
1.	ได้กำหนดวัตถุประสงค์และนโยบายการจัดบริการ แนะแนวอาชีพไว้อย่างชัดเจน	3.25	0.77
2.	มีการแต่งตั้งกรรมการจากคณะต่างๆ มาร่วมกัน วางโครงการ หรือแผนปฏิบัติงานบริการแนะแนวอาชีพ โดยละเอียดตลอดทั้งปี	2.86	0.78
3.	ให้ความสนใจและสนับสนุนการจัดบริการแนะแนวอาชีพ เป็นอย่างดี	3.71	0.80
4.	มีการประชาสัมพันธ์ให้นิสิตนักศึกษาของทุกคณะได้ ทราบถึงการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย	3.64	0.97
5.	จัดตั้งสถานที่บริการแนะแนวอาชีพไว้ในบริเวณที่สะดวก และจ่ายต่อการเดินทางไปติดต่อใช้บริการ	3.24	1.00
6.	จัดบุคลากรแนะแนวอาชีพที่มีความรู้และความสามารถ ด้านแนะแนวเป็นอย่างดี	3.25	0.72
7.	จัดบุคลากรแนะแนวอาชีพให้มีจำนวนเพียงพอ ต่อการให้บริการของนิสิตนักศึกษา	2.88	0.77
8.	จัดให้มีการแนะแนวอาชีพเป็นรายบุคคลเพื่อช่วย ให้นิสิตนักศึกษา เรียนรู้ที่จะเข้าใจตนเอง	2.51	0.92

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ข้อที่	การจั้ตบริการแนะแนวอาชีพ ของมหาวิทาลัย	นิสิตนักศึกษา	
		\bar{X}	S.D.
9.	ได้ข่าวล้ารข้อมูลด้านการศึกษาและอาชีพที่ทันสมัย ต่อเหตุการณ์ โดยมีความถูกต้องและมีปริมาณมาก ไว้สำหรับบริการแนะแนวอาชีพ	3.65	0.80
10.	มีการติดต่อประสานงานด้านข่าวล้ารข้อมูลอาชีพ กับหน่วยงานภายนอกสถาบัน เช่น กรมแรงงาน หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานเอกชน เป็นต้น	3.78	0.82
รวม		3.28	0.56

จากตารางที่ 23 พบว่า โดยล้วนรวมแล้ว นิสิตนักศึกษาเห็นด้วยกับการจั้ตบริการ
แนะแนวอาชีพของมหาวิทาลัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$) โดยเมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อ พบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง (6 ข้อ) และรองลงมา
เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก (4 ข้อ)

นิสิตนักศึกษาเห็นด้วยกับการจั้ตบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทาลัยอยู่ในระดับมาก
จำนวนมากที่สุด คือ ข้อ 10 มีการติดต่อประสานงานด้านข่าวล้ารข้อมูลอาชีพกับหน่วยงานภายนอก
สถาบัน เช่น กรมแรงงาน หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานภาคเอกชน เป็นต้น ($\bar{X} =$
3.78) รองลงมาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก คือ ข้อ 3 ให้ความสนใจและสนับสนุนการจั้ต
บริการแนะแนวอาชีพเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.71$) และสุดท้ายเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง คือ
ข้อ 8 จ้ดให้มีบริการแนะแนวอาชีพเป็นรายบุคคลเพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษา เรียนรู้ที่จะเข้าใจตนเอง
($\bar{X} = 2.51$)

2. ความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทาลัยของรัฐเกี่ยวกับการจั้ตบริการแนะแนวอาชีพ
ของมหาวิทาลัย

จากการศึกษาจากการใช้แบบล้อบถามความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทาลัยของรัฐ
ซึ่งลักษณะคำถามเป็นคำถามชนิดมาตราล้วนประมาณค่า (Rating Scale) พบว่า ผู้บริหาร

มหาวิทยาลัยของรัฐทั้ง 4 สถาบัน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีความคิดเห็น
เกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ 24 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยของผู้บริหาร
มหาวิทยาลัยของรัฐ 4 สถาบัน

ข้อที่	การจัดบริการแนะแนวอาชีพ ของมหาวิทยาลัย	ผู้บริหาร	
		\bar{X}	S.D.
1.	ได้กำหนดวัตถุประสงค์และนโยบายการจัดบริการ แนะแนวอาชีพไว้อย่างชัดเจน	4.33	0.78
2.	มีการแต่งตั้งกรรมการจากคณะต่าง ๆ มาร่วมกันวาง โครงการ หรือแผนปฏิบัติงานบริการแนะแนวอาชีพ โดยละเอียดตลอดทั้งปี	3.25	1.55
3.	ให้ความสนใจและสนับสนุนการจัดบริการแนะแนว อาชีพเป็นอย่างดี	4.08	1.00
4.	มีการประชาสัมพันธ์ให้นิสิตนักศึกษาของทุกคณะ ได้ทราบถึงการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย	4.17	0.94
5.	จัดตั้งสถานที่บริการแนะแนวอาชีพไว้ในบริเวณที่สะดวก และง่ายต่อการเดินทางไปติดต่อใช้บริการ	3.83	0.58
6.	จัดบุคลากรแนะแนวอาชีพที่มีความรู้และความสามารถ ตามแนะแนวเป็นอย่างดี	3.50	0.80
7.	จัดบุคลากรแนะแนวอาชีพไว้มีจำนวนเพียงพอ ต่อการให้บริการของนิสิตนักศึกษา	2.83	1.40
8.	จัดให้มีการแนะแนวอาชีพเป็นรายบุคคล เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษา เรียนรู้ที่จะเข้าใจตนเอง	3.17	0.94
9.	ได้จัดข่าวสารข้อมูลด้านการศึกษาและอาชีพ ที่ทันสมัยต่อเหตุการณ์ โดยมีความถูกต้องและมี ปริมาณมาก ไว้สำหรับบริการแนะแนวอาชีพ	4.33	0.78
10.	มีการติดต่อประสานงานด้านข่าวสารข้อมูลอาชีพ กับหน่วยงานภายนอกสถาบัน เช่น กรมแรงงาน หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานเอกชน เป็นต้น	4.50	0.52
	รวม	3.80	0.64

จากตารางที่ 24 พบว่า โดยส่วนรวมแล้ว ผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐเห็นด้วยกับการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก (6 ข้อ) รองลงมาเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง (3 ข้อ) และสุดท้ายเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด (1 ข้อ)

ผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐเห็นด้วยกับการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ข้อ 10 มีการติดต่อประสานงานด้านข่าวสารข้อมูลอาชีพกับหน่วยงานภายนอกสถาบัน เช่น กรมแรงงาน หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานภาคเอกชน เป็นต้น ($\bar{X} = 4.50$) รองลงมาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก คือ ข้อ 1 ได้กำหนดวัตถุประสงค์และนโยบายการจัดบริการแนะแนวอาชีพไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.33$) และข้อ 9 ได้จัดข่าวสารข้อมูลด้านการศึกษาและอาชีพที่ทันสมัยต่อเหตุการณ์ โดยมีความถูกต้องและมีปริมาณมากไว้สำหรับบริการแนะแนวอาชีพ ($\bar{X} = 4.33$) และสุดท้ายเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ข้อ 7 สัตบุคลการแนะแนวอาชีพไว้มีจำนวนเพียงพอต่อการให้บริการของนิสิตนักศึกษา ($\bar{X} = 2.83$)

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐกับนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย

จากการศึกษาจากการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐและนิสิตนักศึกษา ซึ่งลักษณะคำถามเป็นคำถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) พบว่า ผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐและนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ 25 ความคิดเห็นและเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการแนะแนวอาชีพ
ของมหาวิทาลัยระหว่างผู้บริหารมหาวิทาลัยของรัฐกับนิสิตนักศึกษา

ข้อที่	การจัดการจัดการแนะแนวอาชีพ ของมหาวิทาลัย	ผู้บริหาร		นิสิตนักศึกษา		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ได้กำหนดวัตถุประสงค์และนโยบายการ จัดการแนะแนวอาชีพไว้อย่างชัดเจน	4.33	0.78	3.25	0.77	-4.85**
2.	มีการแต่งตั้งกรรมการจากคณะต่าง ๆ มาร่วมกันวางโครงการหรือแผน ปฏิบัติงานบริการแนะแนวอาชีพ โดยละเอียดตลอดทั้งปี	3.25	1.55	2.86	0.78	-0.86
3.	ให้ความสนใจและสนับสนุนการ จัดการแนะแนวอาชีพเป็นอย่างดี	4.08	1.00	3.71	0.80	-1.59
4.	มีการประชาสัมพันธ์ให้นิสิตนักศึกษา ของทุกคณะได้ทราบถึงการ จัดการแนะแนวอาชีพของมหาวิทาลัย	4.17	0.94	3.64	0.97	-1.86
5.	จัดตั้งสถานที่บริการแนะแนวอาชีพ ไว้ในบริเวณที่สะดวกและง่ายต่อการ เดินทางไปติดต่อใช้บริการ	3.83	0.58	3.24	1.00	-3.42*
6.	จัดบุคลากรแนะแนวอาชีพมีความรู้ และความสามารถตามแนะแนว เป็นอย่างดี	3.50	0.80	3.25	0.72	-1.20*
7.	จัดบุคลากรแนะแนวอาชีพไว้มี จำนวนเพียงพอต่อการให้บริการ ของนิสิตนักศึกษา	2.83	1.40	2.88	0.77	0.11
8.	จัดให้มีบริการแนะแนวอาชีพเป็น รายบุคคล เพื่อช่วยให้นิสิต นักศึกษา เรียนรู้ที่จะเข้าใจตนเอง	3.17	0.94	2.51	0.92	-2.46*
9.	ได้จัดข่าวสารข้อมูลด้านการศึกษา และอาชีพที่ทันสมัยต่อเหตุการณ์ โดยมีความถูกต้องและมีปริมาณ มากไว้ สำหรับบริการแนะแนวอาชีพ	4.33	0.78	3.65	0.80	-2.94**

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ข้อที่	การวัดบริการแนะแนวอาชีพ ของมหาวิทยาลัย	ผู้บริหาร		นิสิตนักศึกษา		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
10.	มีการติดต่อประสานงานด้านข่าวสาร ข้อมูลอาชีพกับหน่วยงานภายนอก สถาบัน เช่น กรมแรงงาน หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานเอกชน เป็นต้น	4.50	0.52	3.78	0.82	-3.04 **
	รวม	3.80	0.64	3.28	0.56	-3.19 **

* P < .05

** P < .01

จากตารางที่ 25 พบว่า โดยส่วนรวมแล้ว ผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐเห็นด้วยกับการวัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) สำหรับนิสิตนักศึกษาเห็นด้วยกับการวัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$)

โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก (6 ข้อ) รองลงมาเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง (3 ข้อ) และสุดท้ายเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด (1 ข้อ) สำหรับนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง (6 ข้อ) และรองลงมาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก (4 ข้อ)

ผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐเห็นด้วยกับการวัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ข้อ 10 มีการติดต่อประสานงานด้านข่าวสารข้อมูลอาชีพกับหน่วยงานภายนอกสถาบัน เช่น กรมแรงงาน หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานภาคเอกชน เป็นต้น ($\bar{X} = 4.50$) รองลงมาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก คือ ข้อ 1 ได้กำหนดวัตถุประสงค์และนโยบายการวัดบริการแนะแนวอาชีพไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.33$) และข้อ 9 ได้จัดทำข่าวสารข้อมูลด้านการศึกษาและอาชีพที่ทันสมัยต่อเหตุการณ์ โดยมีความถูกต้องและมีปริมาณมาก

ไว้สำหรับบริการแนะแนวอาชีพ ($\bar{X} = 4.33$) และสุดท้ายเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ข้อ 7 จัดบุคลากรแนะแนวอาชีพไว้มีจำนวนเพียงพอต่อการให้บริการของนิสิตนักศึกษา ($\bar{X} = 2.83$) สำหรับนิสิตนักศึกษาเห็นด้วยกับการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก จำนวนมากที่สุด คือ ข้อ 10 มีการติดต่อประสานงานด้านข่าวสารข้อมูลอาชีพกับหน่วยงานภายนอกสถาบัน เช่น กรมแรงงาน หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานภาคเอกชน เป็นต้น ($\bar{X} = 3.78$) รองลงมาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก คือ ข้อ 3 ให้ความสนใจและสนับสนุนการจัดบริการแนะแนวอาชีพเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.71$) และสุดท้ายเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ข้อ 8 จัดให้มีการแนะแนวอาชีพเป็นรายบุคคล เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษา เรียนรู้ที่จะเข้าใจตนเอง ($\bar{X} = 2.51$)

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐกับนิสิตนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย พบว่า โดยส่วนรวมแล้ว ผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐกับนิสิตนักศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐกับนิสิตนักศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันใน 4 ข้อ ดังต่อไปนี้คือ

ข้อที่ 2 มีการแต่งตั้งกรรมการจากคณะต่างๆ มาร่วมกันวางโครงการหรือแผนปฏิบัติงานบริการแนะแนวอาชีพโดยละเอียดตลอดทั้งปี โดยผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$) และนิสิตนักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$)

ข้อที่ 3 ให้ความสนใจและสนับสนุนการจัดบริการแนะแนวอาชีพเป็นอย่างดี โดยผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) และนิสิตนักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$)

ข้อที่ 4 มีการประชาสัมพันธ์ให้นิสิตนักศึกษา ของทุกคณะได้ทราบถึงการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย โดยผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$) และนิสิตนักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$)

ข้อที่ 7 จัดบุคลากรแนะนำอาชีพไว้มีจำนวนเพียงพอต่อการให้บริการของนิสิต นักศึกษา โดยผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.83$) และ นิสิตนักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.88$)

พบว่า ผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐกับนิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 3 ข้อ ดังต่อไปนี้คือ

ข้อที่ 5 จัดตั้งสถานที่บริการแนะนำอาชีพไว้ในบริเวณที่สะดวกและง่ายต่อการเดินทาง ไปติดต่อใช้บริการ โดยผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) ส่วนนิสิตนักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$)

ข้อที่ 6 จัดบุคลากรแนะนำอาชีพมีความรู้และความสามารถด้านแนะนำเป็นอย่างดี โดยผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$) ส่วนนิสิตนักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$)

ข้อที่ 8 จัดให้มีการแนะนำอาชีพเป็นรายบุคคลเพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษา เรียนรู้ที่จะเข้าใจตนเอง โดยผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$) ส่วนนิสิตนักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.51$)

และพบว่า ผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐกับนิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ใน 3 ข้อ ดังต่อไปนี้คือ

ข้อที่ 1 ได้กำหนดวัตถุประสงค์และนโยบายการจัดบริการแนะนำอาชีพไว้อย่างชัดเจน โดยผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนนิสิตนักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$)

ข้อที่ 9 ได้จัดข่าวสารข้อมูลด้านการศึกษาและอาชีพที่ทันสมัยต่อเหตุการณ์โดยมีความถูกต้องและมีปริมาณมากไว้สำหรับบริการแนะนำอาชีพ โดยผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนนิสิตนักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$)

ข้อที่ 10 มีการติดต่อประสานงานด้านข่าวสารข้อมูลอาชีพกับหน่วยงานภายนอกสถาบัน เช่น กรมแรงงาน หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานเอกชน เป็นต้น โดยผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$) ส่วนนิสิตนักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$)

พิจารณา โดยสรุป พบว่า ผู้บริหารมหา วิทยาลัยของรัฐ เห็นด้วยกับการจัดบริการ
 แนะนำอาชีพของมหา วิทยาลัยอยู่ในระดับมากที่สุด ระดับมาก และระดับปานกลาง ส่วนนิสิต
 นักศึกษา เห็นด้วยกับการจัดบริการ แนะนำอาชีพของมหา วิทยาลัยอยู่ในระดับมากและระดับปานกลาง
 แต่เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า ไม่พบความแตกต่างอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติจำนวน 4 ข้อ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3
 ข้อ และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 3 ข้อ และพบว่าผู้บริหาร
 มหา วิทยาลัยของรัฐมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับสูงกว่านิสิตนักศึกษา จำนวน 9 ข้อ ส่วนนิสิตนักศึกษา
 มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับสูงกว่าผู้บริหารมหา วิทยาลัยของรัฐ จำนวน 1 ข้อ

ส่วนที่ 4 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารหน่วยงานภาคเอกชน

1. ความความคิดเห็นของผู้บริหารหน่วยงานภาคเอกชนเกี่ยวกับการรับนิสิตนักศึกษา หลัง
 จากสำเร็จการศึกษาไปประกอบอาชีพ

1.1 ความความคิดเห็นเกี่ยวกับเกณฑ์การคัดเลือกนิสิตนักศึกษาหลังจากสำเร็จการศึกษา
 ไปประกอบอาชีพในหน่วยงานภาคเอกชน

จากการศึกษาจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า ผู้บริหาร
 หน่วยงานภาคเอกชนของบริษัทและห้างหุ้นส่วนจำกัดทั้ง 35 บริษัท (ดูรายละเอียดในตารางที่ 2
 ของบทที่ 3) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเกณฑ์การคัดเลือกนิสิตนักศึกษาหลังจากสำเร็จการศึกษาไป
 ประกอบอาชีพในหน่วยงานภาคเอกชน ดังต่อไปนี้คือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเกณฑ์การคัดเลือกนิสิตนักศึกษา หลังจากสำเร็จการศึกษา
ไปประกอบอาชีพในหน่วยงานภาคเอกชนของผู้บริหารหน่วยงานภาคเอกชน
35 บริษัท

เกณฑ์การคัดเลือกนิสิตนักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
คุณวุฒิการศึกษา		
ระดับปริญญาตรีสาขาวิชาที่ตรงหรือใกล้เคียงกับสายงาน	35	100.0
ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 ขึ้นไป	35	100.0
เพศ		
ชาย	35	100.0
หญิง	2	5.7
อายุ		
25-30 ปี	35	100.0
ประสบการณ์		
เคยทำกิจกรรมพิเศษของมหา วิทยาลัยขณะที่ เป็นนิสิตนักศึกษา	35	100.0
เคยฝึกงานพิเศษในสถานประกอบการและ บริษัทต่าง ๆ ขณะที่ เป็นนิสิตนักศึกษา	35	100.0
บุคลิกภาพ		
มีสำนึกในการ เห็นความสำคัญต่อการ ทำงานและการสมัครงาน	35	100.0
มีความเชื่อมั่นในตนเอง	35	100.0
มีความกล้าซักถามและตอบคำถาม	35	100.0
มีความคล่องแคล่วว่องไว และพูดจาฉะฉาน	35	100.0
มีความภูมิฐานทั้งลักษณะท่าทาง หน้าตา กิริยามารยาท และการแต่งกาย	35	100.0

ตารางที่ 26 (ต่อ)

เกณฑ์การคัดเลือกนิสิตนักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
อื่น ๆ		
สุขภาพแข็งแรง	35	100.0
มีความรู้และความสามารถพิเศษ	35	100.0
มีความรู้เกี่ยวกับข้อมูลของงานในตำแหน่งที่สมัคร	35	100.0
ไม่มีปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่องานในตำแหน่งที่สมัคร	35	100.0
สามารถเดินทางไปทำงานในต่างจังหวัดได้	35	100.0

จากตารางที่ 26 พบว่า โดยภาพรวมแล้ว ผู้บริหารหน่วยงานภาคเอกชนทั้ง 35 บริษัท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ เกณฑ์การคัดเลือกนิสิตนักศึกษาหลังจากสำเร็จการศึกษาไปประกอบอาชีพในหน่วยงานภาคเอกชน ดังต่อไปนี้คือ

1. คุณวุฒิการศึกษาของผู้สมัคร

1.1 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาที่ตรงหรือใกล้เคียงกับสายงานในตำแหน่งที่บริษัทต้องการ เช่น สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การอาหาร สาขาวิชาบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการออกแบบผ้า เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 100.0 (จำนวน 35 บริษัท)

1.2 ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 ขึ้นไป เพื่อเป็นการรับรองว่าผู้สมัครเป็นผู้มีความรู้และความเข้าใจในวิชาการทั่วไปคิดเป็นร้อยละ 100.0 (จำนวน 35 บริษัท)

2. เพศของผู้สมัคร

เพศชายคิดเป็นร้อยละ 100.0 (จำนวน 35 บริษัท) จะได้รับการพิจารณารับเข้าทำงานมากกว่า เพศหญิงซึ่งคิดเป็นร้อยละ 5.7 (จำนวน 2 บริษัท) เพราะเพศชาย มีความคล่องตัวในการทำงานและออกหางานสูงกว่าเพศหญิง นอกจากนี้ยังมีปฏิภาณไหวพริบดีและไม่ท้อแท้หรือหมดกำลังใจเมื่อถูกกล่าวหาว่าตักเตือน และโดยทั่วไปแล้วพื้นฐานของสายงานในหน่วยงานภาคเอกชน มีความต้องการบุคลากรเพศชายมากกว่าเพศหญิง

3. อายุของผู้สมัคร

อายุระหว่าง 25-30 ปี กำลังเป็นวัยของหนุ่มคนสาวที่มีความคิดก้าวหน้า ความคิดสร้างสรรค์ และมีความกระตือรือร้นในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 100.0 (จำนวน 35 บริษัท)

4. ประสบการณ์ของผู้สมัคร

4.1 ประสบการณ์ในการทำกิจกรรมพิเศษของมหาวิทยาลัยขณะที่เป็นนิสิตนักศึกษา ซึ่งมีส่วนช่วยให้เป็นคนมีความรู้ ความกล้าแสดงความคิดเห็น และความกล้าแสดงออกในทางที่ละ ทำให้หน้าที่การงานในความดูแลรับผิดชอบมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 100.0 (จำนวน 35 บริษัท)

4.2 ประสบการณ์ในการฝึกงานในสถานประกอบการและบริษัทห้างร้านต่าง ๆ ขณะที่ เป็นนิสิตนักศึกษา ซึ่งมีส่วนช่วยให้รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นหรือผู้ร่วมงานกลุ่มอื่นและรู้จัก การเข้าสังคม คิดเป็นร้อยละ 100.0 (จำนวน 35 บริษัท)

5. บุคลิกภาพของผู้สมัคร

ความมีสำนึกในการเห็นความสำคัญต่อการทำงานและการสมัครงาน มีความเชื่อมั่นในตนเอง ความกล้าซักถามและตอบคำถาม ความมีคล่องแคล่วว่องไวและพูดจาฉะฉาน ความภูมิใจในทั้งบุคลิกลักษณะท่าทาง หน้าตา ภิริยามารยาท และการแต่งกาย คิดเป็นร้อยละ 100.0 (จำนวน 35 บริษัท)

6. อื่น ๆ

6.1 สุขภาพแข็งแรง โดยไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรงและโรคที่สังคมรังเกียจ เช่น กามโรค วัณโรค อหิวาตกโรค โรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 100.0 (จำนวน 35 บริษัท)

6.2 มีความรู้และความสามารถพิเศษ ความรู้ทางด้านการอ่าน การเขียน และการพูดภาษาต่างประเทศได้ดี เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน ภาษาฝรั่งเศส เป็นต้น ความสามารถพิเศษในการทำงานร่วมกับระบบคอมพิวเตอร์และระบบเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้ดี คิดเป็นร้อยละ 100.0 (จำนวน 35 บริษัท)

6.3 มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลของงานในตำแหน่งที่สมัคร เพื่อเป็นการยืนยันถึงความสนใจ ความต้องการ และการเห็นความสำคัญต่องานในตำแหน่งของ สถานประกอบการหรือบริษัทนั้น ๆ เป็นอย่างดี คิดเป็นร้อยละ 100.0 (จำนวน 35 บริษัท)

6.4 ไม่มีปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่องานในตำแหน่งที่สมัคร โดยทั่วไปพื้นฐานของ การปฏิบัติหน้าที่ในสายงานแต่ละตำแหน่งของหน่วยงานภาคเอกชน ต้องการประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากร เป็นอย่างมาก ดังนั้นบุคลากรจึงไม่ควรมีปัญหาใด ๆ ที่จะ เป็นอุปสรรคต่อการ ปฏิบัติงาน เช่น ปัญหาสุขภาพ ปัญหาครอบครัว เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 100.0 (จำนวน 35 บริษัท)

6.5 สามารถเดินทางไปทำงานในต่างจังหวัดได้ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการเดินทาง ไปปฏิบัติหน้าที่ประจำ หรือไป-กลับ คิดเป็นร้อยละ 100.0 (จำนวน 35 บริษัท)

1.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการคัดเลือกนิสิตนักศึกษา หลังจากสำเร็จการศึกษา ไปประกอบอาชีพในหน่วยงานภาคเอกชน

จากการศึกษาจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า ผู้บริหาร หน่วยงานภาคเอกชนของบริษัทและห้างหุ้นส่วนจำกัดทั้ง 35 บริษัท (ดูรายละเอียดในตารางที่ 2 ของบทที่ 3) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการคัดเลือกนิสิตนักศึกษาหลังจากสำเร็จการศึกษาไป ประกอบอาชีพในหน่วยงานภาคเอกชน ดังต่อไปนี้คือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการคัดเลือกนิสิตนักศึกษา หลังจากสำเร็จการศึกษาไป ประกอบอาชีพในหน่วยงานภาคเอกชนของผู้บริหารหน่วยงานภาคเอกชน 35 บริษัท

วิธีการคัดเลือกนิสิตนักศึกษาไปประกอบอาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
การสอบข้อเขียน	35	100.0
การสอบสัมภาษณ์	35	100.0
การสอบข้อเขียนวิชาเฉพาะ	35	100.0
อื่น ๆ		
พิจารณาจากใบสมัคร	35	100.0
พิจารณาจากคุณวุฒิการศึกษา	35	100.0
พิจารณาจากประสบการณ์	35	100.0
พิจารณาจากบุคลิกภาพ	35	100.0

จากตารางที่ 27 พบว่า โดยภาพรวมแล้ว ผู้บริหารหน่วยงานภาคเอกชนทั้ง 35 บริษัท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการคัดเลือกนิสิตนักศึกษา หลังจากสำเร็จการศึกษาไปประกอบอาชีพในหน่วยงานภาคเอกชน ดังต่อไปนี้คือ

1. การสอบข้อเขียน เพื่อเป็นการพิจารณาถึงความรู้และความเข้าใจด้านวิชาการทั่วไปของผู้สมัคร ตลอดจนเพื่อเป็นการพิจารณาถึงความรู้ ความเข้าใจ และความสนใจต่อเหตุการณ์ทั่วไปในบ้านเมือง และสังคมปัจจุบัน อันจะนำผลประโยชน์มาสู่สถานประกอบการและบริษัทได้ คิดเป็นร้อยละ 100.0 (จำนวน 35 บริษัท)
2. การสอบสัมภาษณ์ เพื่อเป็นการพิจารณาถึงความรู้ ความเข้าใจ ความสนใจ และทัศนคติที่มีต่องานในตำแหน่งที่สมัครและสถานประกอบการนั้น ๆ รวมทั้งเพื่อเป็นการพิจารณาถึงความสามารถที่จะเข้าร่วมงานกับผู้อื่นหรือกลุ่มอื่นได้หรือไม่ โดยพิจารณาจากความยืดหยุ่นในการซักถามและตอบคำถาม ตลอดจนเพื่อเป็นการพิจารณาถึงการยอมรับกฎเกณฑ์และระเบียบของสถานประกอบการและบริษัทได้หรือไม่ โดยพิจารณาจากการยอมรับกฎเกณฑ์และระเบียบของสังคม คิดเป็นร้อยละ 100.0 (จำนวน 35 บริษัท)

3. การสอบข้อเขียนวิชา เฉพาะ สายงานในบางตำแหน่งต้องการบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ และความถนัดเฉพาะด้านของสายงานนั้น ๆ ซึ่งต้องได้รับการพิจารณาจากการ สอบข้อเขียนวิชา เฉพาะอีกครั้งหนึ่ง เช่น งานในตำแหน่งวิศวกร ตำแหน่งสถาปนิก เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 100.0 (จำนวน 35 บริษัท)

4. อื่น ๆ

4.1 พิจารณาจากใบสมัคร เป็นการพิจารณาจากการ เขียนใบสมัคร ว่ากรอก ข้อความได้ถูกต้องสมบูรณ์และครบถ้วนหรือไม่ ซึ่ง เป็นการ แสดงถึง ความสนใจและความตั้งใจใน การหางานทำและการสมัครงานของผู้สมัคร คิดเป็นร้อยละ 100.0 (จำนวน 35 บริษัท)

4.2 พิจารณาจากคุณวุฒิการศึกษา เป็นการพิจารณาว่าผู้สมัครสำเร็จการศึกษา ในสาขาวิชาที่ตรงกับสายงานของตำแหน่งที่สถานประกอบการ และบริษัทต้องการหรือไม่ คิดเป็น ร้อยละ 100.0 (จำนวน 35 บริษัท)

4.3 พิจารณาจากประสบการณ์ เป็นการพิจารณาถึง ประสบการณ์ในการทำ กิจกรรมพิเศษของมหา วิทยาลัย และการฝึกงานในสถานประกอบการและบริษัทห้างร้านต่าง ๆ ขณะที่ เป็นนิสิตนักศึกษาของผู้สมัคร และการ เคยผ่านการ ทำงานจากสถานประกอบการและบริษัท ห้างร้านอื่น ๆ ของบัณฑิต กรณีที่ผู้สมัครไม่มีประสบการณ์ดังกล่าว จะได้รับการพิจารณาจากการ สอบข้อเขียนและการ สอบสัมภาษณ์โดยละเอียด คิดเป็นร้อยละ 100.0 (จำนวน 35 บริษัท)

4.4 พิจารณาจากบุคลิกภาพ เป็นการพิจารณาตามเกณฑ์ที่สถานประกอบการ และบริษัทได้กำหนดไว้ใน การสอบสัมภาษณ์ คิดเป็นร้อยละ 100.0 (จำนวน 35 บริษัท)

ส่วนที่ 5 ข้อมูลจากการวิเคราะห์การดำเนินงาน เกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวอาชีพใน มหาวิทยาลัยของรัฐ

1. วัตถุประสงค์ของการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย

จากการศึกษาเอกสารของมหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง พบว่า โดยภาพรวมแล้ว มหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัด บริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยไว้ดังต่อไปนี้คือ

จากตารางที่ 6 วิเคราะห์ได้ว่า โดยภาพรวมแล้ว มหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ไว้ดังต่อไปนี้คือ

1. เพื่อเป็นศูนย์ป้อนข้อมูลทางด้านความต้องการ และความผันแปรของตลาดแรงงาน ให้แก่นิสิตนักศึกษา บัณฑิต และมหาวิทยาลัยได้ทราบ และเพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดบริการแนะแนวอาชีพ ที่ดับบลิว ที แพควูด (W.T. Packwood 1977: 372-373) ได้กล่าวว่า เพื่อช่วยนิสิตนักศึกษาและบัณฑิตในการสำรวจแหล่งงาน เพื่อสามารถวางแผนการประกอบอาชีพได้สอดคล้องตามความต้องการของตลาดแรงงาน นอกจากนี้วัตถุประสงค์ดังกล่าวยังกำหนดไว้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัย (2530: 135) ได้กำหนดว่า เพื่อช่วยนิสิตนักศึกษาสำรวจหาแหล่งงานอาชีพและพัฒนาการวางแผนอาชีพให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง

มหาวิทยาลัยที่กำหนดวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ดูรายละเอียดในตารางที่ 6)

2. เพื่อเผยแพร่ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและพัฒนาในด้านการศึกษ การเข้าสู่อาชีพ และการพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษา ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดบริการแนะแนวอาชีพที่ดับบลิว ที แพควูด (W.T. Packwood 1977: 372-373) ได้กล่าวว่า เพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาและบัณฑิตทั้งด้านการศึกษาและอาชีพ โดยให้คำปรึกษาและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจเลือกสาขาวิชา เรียนและประกอบอาชีพได้เหมาะสมสอดคล้องตามความสนใจ ความเข้าใจ ความถนัด ความสามารถ ค่านิยม และความต้องการของตนเอง นอกจากนี้วัตถุประสงค์ดังกล่าว ยังกำหนดไว้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัย (2530: 135) ได้กำหนดว่า เพื่อให้ทราบและมีความต้องการข้อมูลด้านการศึกษาด้านอาชีพ และสังคมที่ถูกต้องในการเพิ่มวุฒิภาวะทางอาชีพ และเพิ่มความเข้าใจตนเองแก่นิสิตนักศึกษา

มหาวิทยาลัยที่กำหนดวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ดูรายละเอียดในตารางที่ 6)

3. เพื่อให้บริการต่าง ๆ แก่นิสิตนักศึกษาที่จะออกไปประกอบอาชีพ ได้แก่ บริการจัดหางานให้นแก่นิสิตนักศึกษาและบัณฑิต บริการงานชั่วคราว บริการงานประจำ บริการห้องสมุดอาชีพ บริการข้อมูลด้านอาชีพ บริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพ และบริการทดลองเชิงจิตวิทยา ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ที่เน้นด้านการให้บริการต่าง ๆ เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษามีความพร้อมที่จะก้าวเข้าสู่ตลาดแรงงาน ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดบริการแนะแนวอาชีพที่ดับบลิว ที แพควูด (W.T. Packwood 1977: 372-373) ได้กล่าวว่า เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาและบัณฑิตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพเหมาะสมตรงตามความต้องการของสายงานในอาชีพต่าง ๆ ของตลาดแรงงาน นอกจากนี้วัตถุประสงค์ดังกล่าวยังกำหนดไว้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัย (2530: 135) ได้กำหนดว่า เพื่อเพิ่มความเข้าใจตนเองแก่นิสิตนักศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะการตัดสินใจ เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพแก่นิสิตนักศึกษา และเพื่อช่วยนิสิตนักศึกษาและศิษย์เก่าเข้าสู่ตลาดแรงงาน

มหาวิทยาลัยที่กำหนดวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ดูรายละเอียดในตารางที่ 6)

4. เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน จะใช้ติดต่อกันเกี่ยวกับการจ้างงานนิสิตนักศึกษาและบัณฑิต ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดบริการแนะแนวอาชีพที่ดับบลิว ที แพควูด (W.T. Packwood 1977: 372-373) ได้กล่าวว่า เพื่อช่วยนิสิตนักศึกษาและบัณฑิตในการสำรวจแหล่งงาน นอกจากนี้วัตถุประสงค์ดังกล่าวยังกำหนดไว้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัย (2530: 135) ได้กำหนดว่าเพื่อร่วมมือกับสำนักงานของรัฐในการหางานให้นิสิตนักศึกษาและศิษย์เก่า

มหาวิทยาลัยที่กำหนดวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ดูรายละเอียดในตารางที่ 6)

5. เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญ และความจำเป็นในการพัฒนาตนเอง เพื่อความเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์เน้นการประชาสัมพันธ์การบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยให้นิสิตนักศึกษาได้ทราบ และให้ความร่วมมือในการขอรับบริการ เพื่อช่วยให้ตนเองเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพตามความต้องการของตลาดแรงงานและสังคม ซึ่งสอดคล้อง

กับวัตถุประสงค์ของการจัดบริการแนะแนวอาชีพที่ดับบลิว ที แพควูด (W.T. Packwood 1977: 372-373) ได้กล่าวว่า เพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาและบัณฑิตทั้งด้านการศึกษาและอาชีพ โดยให้คำปรึกษาและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาและบัณฑิต เป็นบุคคลที่มีคุณภาพเหมาะสมตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน นอกจากนี้วัตถุประสงค์ดังกล่าวยังกำหนดไว้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัย (2530: 135) ได้กำหนดว่า เพื่อช่วยการประชาสัมพันธ์ให้แก่สถาบัน และช่วยให้สถาบันอุดมศึกษาบรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยที่กำหนดวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 6)

6. เพื่อจัดเตรียมบัณฑิตและนิสิตนักศึกษาให้พร้อมที่จะประกอบอาชีพสาขาต่าง ๆ ในตลาดแรงงาน พัฒนาบุคลิกภาพ ฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเขียนใบสมัคร การสอบสัมภาษณ์ แนะนำอาชีพอิสระ สร้างสำนึกให้เป็นบัณฑิตสร้างงานขึ้นเอง และออกไปทำงานในต่างจังหวัด ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดบริการแนะแนวอาชีพที่ดับบลิว ที แพควูด (W.T. Packwood 1977: 372-373) ได้กล่าวว่า เพื่อช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาและบัณฑิตทั้งด้านการศึกษาและอาชีพ โดยให้คำปรึกษาและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจเลือกสาขาวิชา เรียนและประกอบอาชีพได้เหมาะสมตรงตามความสนใจ ความเข้าใจ ความถนัด ความสามารถ ค่านิยม และความต้องการของตนเองทั้งนี้เพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาและบัณฑิต เป็นบุคคลที่มีคุณภาพเหมาะสมตรงตามความต้องการของสายงานในอาชีพต่าง ๆ ของตลาดแรงงาน นอกจากนี้วัตถุประสงค์ดังกล่าวยังกำหนดไว้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัย (2530: 135) ได้กำหนดว่า เพื่อเพิ่มความเข้าใจตนเองและวิวัฒนาการอาชีพให้แก่นิสิตนักศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะการตัดสินใจ และเพื่อช่วยนิสิตนักศึกษาและศิษย์เก่า เข้าสู่ตลาดแรงงาน

มหาวิทยาลัยที่กำหนดวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้แก่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 6)

7. เพื่อเป็นแหล่ง กลางสำหรับนิสิตนักศึกษา บัณฑิต และนายจ้าง ได้พบกันเพื่อ ทำการรับสมัครงาน สอบสัมภาษณ์ และสอบข้อเขียน ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของการจัดบริการแนะแนวอาชีพที่ดับบลิว ที แพควูด (W.T. Packwood 1977: 372-373) ได้กล่าวว่า ช่วยนิสิตนักศึกษาและบัณฑิตในการสำรวจแหล่งงาน และช่วยให้พวกเขา สามารถวางแผนการประกอบอาชีพได้สอดคล้องตามความต้องการของตลาดแรงงาน นอกจากนี้ วัตถุประสงค์ดังกล่าว ยัง กำหนดไว้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัย (2530: 135) ได้กำหนดว่า เพื่อช่วยนิสิตนักศึกษาและศิษย์เก่าสำรวจ แหล่งงานอาชีพและเข้าสู่ตลาดแรงงาน และเพื่อร่วมมือกับสำนักงานของรัฐในการหางานให้ นิสิตนักศึกษาและศิษย์เก่า

มหาวิทยาลัยที่กำหนดวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้แก่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 6)

8. เพื่อติดตามผลการปฏิบัติงานทำของนิสิตนักศึกษาและบัณฑิตว่าประสพผลสำเร็จในการ ประกอบอาชีพและนำวิชาความรู้ไปใช้ในการทำงานมากน้อยเพียงใด ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ที่ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดบริการแนะแนวอาชีพที่ดับบลิว ที แพควูด (W.T. Packwood 1977: 372-373) ได้กล่าวว่า เพื่อติดตามผลนิสิตนักศึกษาและบัณฑิตเกี่ยวกับการศึกษา และ การประกอบอาชีพ ตลอดจนการนำความรู้ความสามารถไปใช้ในการประกอบอาชีพและความ สำเร็จในชีวิตการทำงาน นอกจากนี้วัตถุประสงค์ดังกล่าว ยัง กำหนดไว้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของ การแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัย (2530: 135) ได้กำหนดว่า เพื่อช่วยการประชาสัมพันธ์ให้แก่สถาบันและช่วยให้สถาบันอุดมศึกษาบรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยที่กำหนดวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ดูรายละเอียดในตารางที่ 6)

2. ประเภทของการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย

จากการศึกษา เอกสารของมหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง พบว่า โดยภาพรวมแล้ว มหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้กำหนดประเภท ของการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยไว้ 4 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ บริการให้คำ ปรึกษาด้านการศึกษาและอาชีพ บริการทดสอบเชิงจิตวิทยา บริการห้องสมุดอาชีพ และบริการ

จัดหางาน ดังต่อไปนี้คือ

จากตารางที่ 7 วิเคราะห์ได้ว่า โดยภาพรวมแล้ว มหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง ได้กำหนดประเภทของการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย ไว้ดังต่อไปนี้คือ

1. บริการให้คำปรึกษาด้านการศึกษาและอาชีพ มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งได้กำหนดประเภทของบริการ ไว้ดังต่อไปนี้คือ

1.1 บริการให้คำปรึกษาและทดสอบ

เป็นบริการให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาและบัณฑิตที่ประสบปัญหาทางด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม โดยให้ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาและงานอาชีพต่าง ๆ ตลอดจนการทดสอบให้นิสิตนักศึกษาและบัณฑิต ได้พิจารณาตนเอง เกี่ยวกับบุคลิกภาพ ความสนใจ ความเข้าใจ ความถนัด สติปัญญา ความสามารถ และค่านิยม ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาตัวนิสิตนักศึกษาและบัณฑิตให้ดีขึ้น

1.2 บริการให้คำปรึกษาและฝึกอบรม

เป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อให้การศึกษาด้านการศึกษาและอาชีพแก่นิสิตนักศึกษาและบัณฑิตที่มาขอรับบริการทั้งในรูปแบบรายบุคคลและแบบกลุ่ม จัดอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพและการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพต่าง ๆ ของตลาดแรงงานแก่นิสิตนักศึกษาและบัณฑิตที่สนใจ

1.3 บริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพและการศึกษาต่อ

เป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อให้คำปรึกษาและแนะแนวด้านอาชีพและการศึกษาต่อแก่นิสิตนักศึกษาและบัณฑิตทั้งแบบรายบุคคลและแบบกลุ่ม จัดทำทะเบียนประวัติผู้มาขอรับบริการ และจัดฝึกงานให้แก่นิสิตนักศึกษา

การกำหนดประเภทของการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งในข้อที่ 1.1, 1.2 และ 1.3 เป็นประเภทของบริการที่สอดคล้องกับประเภทของบริการแนะแนวอาชีพที่ดับบลิว ที แพควูด (W.T. Packwood 1977: 394-395) ได้กล่าวว่าบริการให้คำปรึกษา (Counseling Services) เป็นกระบวนการช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาและบัณฑิตให้เข้าใจตนเองอย่างถ่องแท้ ช่วยให้สามารถเลือกดำเนินชีวิตได้ตรงตามลักษณะและความต้องการของตนเอง ช่วยให้มีความรับผิดชอบต่อชีวิตการศึกษาและการประกอบอาชีพ ตลอดจนช่วยให้รู้จักนำวิชาความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ นอกจากนี้ประเภทของบริการแนะแนว

อาชีพของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งดังกล่าว ยังกำหนดไว้ครอบคลุมประเภทของบริการแนะแนวอาชีพในระดับอุดมศึกษา ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัย (2530: 96-97) ได้กำหนดว่า บริการให้คำปรึกษา (Counseling Services) เป็นบริการเพื่อช่วยเหลือให้ผู้ขอรับบริการมีความเข้าใจตนเอง เข้าใจโลกของการศึกษาและโลกของงาน และเข้าใจกระบวนการเลือกอาชีพ เพื่อให้การเลือกสาขาวิชาเรียนและอาชีพเป็นไปด้วยความมั่นใจ พึงพอใจ และเหมาะสมกับตนเอง ตลอดจนเตรียมพร้อมเพื่อการเปลี่ยนแปลงหรือการปรับปรุงการศึกษาและการประกอบอาชีพให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

มหาวิทยาลัยที่กำหนดประเภทของการจัดบริการแนะแนวอาชีพตามข้อที่ 1.1, 1.2 และ 1.3 ดังกล่าว ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ดูรายละเอียดในตารางที่ 7)

2. บริการทดสอบเชิงจิตวิทยา มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งที่กำหนดประเภทของบริการไว้ดังต่อไปนี้คือ

2.1 บริการทดสอบ ประเมินผล และวิจัย

เป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อให้บริการทดสอบและตีความหมายหลังจากใช้แบบทดสอบแล้ว ประเมินผลโครงการของงานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ และสำรวจงานวิจัยเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ

2.2 บริการทดสอบและฝึกอบรม

เป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อจัดหา สร้างแบบทดสอบทางจิตวิทยา และตีความหมายจากแบบทดสอบ จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพและทักษะทางสังคม เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพต่าง ๆ ของตลาดแรงงาน

การกำหนดประเภทของการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งในข้อที่ 2.1 และ 2.2 เป็นประเภทของบริการที่สอดคล้องกับประเภทของบริการแนะแนวอาชีพที่ดับบลิว ที แพควู้ด (W.T. Packwood 1977: 401) ได้กล่าวว่า บริการทดสอบ (Testing Services) เป็นบริการเพื่อให้นิสิตนักศึกษาและบัณฑิตได้ทราบถึงความสนใจ ความเข้าใจ ความถนัด ความสามารถ ความต้องการ และค่านิยมของตนเองจากแบบทดสอบและแบบสำรวจต่าง ๆ โดยมีบุคลากรเป็นผู้ทำหน้าที่แปลผล ตีความหมายและประเมินผลหลังจากใช้แบบทดสอบ

และแบบสำรวจแล้ว นอกจากนี้ประเภทของบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งดังกล่าว ยังกำหนดไว้ครอบคลุมประเภทของบริการแนะแนวอาชีพในระดับอุดมศึกษา ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัย (2530: 77-91) ได้กำหนดว่า บริการทดสอบในด้านต่าง ๆ (Testing Services) เป็นบริการเพื่อให้ผู้ให้บริการหรือผู้ให้คำปรึกษาได้รู้จักผู้ขอรับบริการ และเพื่อให้ผู้ขอรับบริการรู้จักตนเองดียิ่งขึ้น เพื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้ขอรับบริการได้ค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองได้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้ขอรับบริการได้ค้นหาบุคลิกภาพของตนเองที่เกี่ยวพันกับอาชีพต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้ขอรับบริการได้ทราบบุคลิกภาพในด้านต่าง ๆ ของตนเองเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนการศึกษาและอาชีพ และเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการตั้งดูให้ผู้ขอรับบริการมาใช้บริการแนะแนวอาชีพมากยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยที่กำหนดประเภทของการจัดบริการแนะแนวอาชีพตามข้อที่ 2.1 และ 2.2 ดังกล่าว ได้แก่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ดูรายละเอียดในตารางที่ 7)

3. บริการห้องสมุดอาชีพ มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งได้กำหนดประเภทของบริการ ไว้ดังต่อไปนี้คือ

3.1 บริการข้อมูลด้านอาชีพ

ดำเนินการเผยแพร่จัดส่งข้อมูล ประกาศรับสมัครงาน ตำแหน่งงานว่างของหน่วยงานภาครัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และเอกชน ไปยังคณะต่าง ๆ และบุคคลภายนอกได้ทราบ

3.2 บริการล่ามข่าวงานอาชีพ

เป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อให้ข้อมูลข่าวงานต่าง ๆ และตำแหน่งงานว่างจากหน่วยงานภาครัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และเอกชน

3.3 บริการห้องสมุดอาชีพ

เป็นบริการห้องสมุดประเภทห้องสมุดเฉพาะที่ให้บริการข่าวสารหรือข้อมูลด้านการศึกษาและอาชีพในแง่มุมต่าง ๆ เช่น การศึกษาต่อระดับปริญญาโทและเอกในสถาบันทั้งในประเทศและต่างประเทศ ลักษณะอาชีพแต่ละอาชีพในตลาดแรงงาน แนวโน้มความต้องการบุคลากรแต่ละอาชีพในตลาดแรงงาน เป็นต้น ภายในห้องสมุดจัดให้มีหนังสือวารสาร

จุลสาร เอกสารสิ่งพิมพ์ และโสตทัศนศึกษาต่าง ๆ เกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ

3.4 บริการสนเทศและห้องสมุดอาชีพ

ดำเนินการรวบรวมหนังสือ วารสาร จุลสาร เอกสารสิ่งพิมพ์และโสตทัศนศึกษาต่าง ๆ เกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ เพื่อเป็นข้อมูลให้นักศึกษาและบัณฑิตได้ทราบถึงลักษณะและแนวโน้มความต้องการของอาชีพแต่ละอาชีพในตลาดแรงงาน นอกจากนี้ยังมีข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้บัณฑิตนักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าในกรณีที่ต้องการศึกษาต่ออีกด้วย

การกำหนดประเภทของการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งในข้อ 3.1, 3.2, 3.3 และ 3.4 เป็นประเภทของบริการที่สอดคล้องกับประเภทของบริการแนะแนวอาชีพที่ดับบลิว ที แพควูด (W.T. Packwood 1977: 399-401) ได้กล่าวว่า บริการให้ข้อมูลด้านการศึกษาและอาชีพ (Educational and Occupational Information Services) เป็นบริการช่วยเหลือให้นักศึกษาและบัณฑิตได้ทราบถึงข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับสาขาวิชาต่าง ๆ ที่ตรงตามความต้องการของสายงานในตำแหน่งอาชีพต่าง ๆ ของตลาดแรงงาน ข้อมูลการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา และรายละเอียดเกี่ยวกับสถาบันนั้น ๆ ตลอดจนข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะงานของอาชีพต่าง ๆ ในตลาดแรงงาน นอกจากนี้ประเภทของบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งดังกล่าว ยังกำหนดไว้ครอบคลุมประเภทของบริการแนะแนวอาชีพในระดับอุดมศึกษา ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัย (2530: 66-67) ได้กำหนดว่า บริการห้องสมุดอาชีพ (Career Library Services) เป็นบริการเพื่อรวบรวม ประเมิน และแจกจ่ายข้อมูลด้านอาชีพที่ถูกต้องทันสมัย เพื่อให้ผู้ขอรับบริการได้ใช้ข้อมูลด้านอาชีพในการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพและการวางแผนชีวิต (Life Planning) เพื่อให้ครู อาจารย์ และนักแนะแนวได้ใช้ข้อมูลด้านอาชีพเพื่อการสอนและการให้คำปรึกษา เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลด้านอาชีพ เช่น จำนวนและคุณภาพของบัณฑิตที่ตลาดแรงงานต้องการให้กับฝ่ายบริหารของสถาบันเพื่อการปรับปรุงหลักสูตรและเพื่อเป็นแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวกับตำแหน่งงานที่ว่างสำหรับผู้ที่สำเร็จการศึกษา และสำหรับนิสิตนักศึกษาหาประสบการณ์ในการทำงานและหารายได้พิเศษ ซึ่งข้อมูลในห้องสมุดอาชีพในสถาบันอุดมศึกษาควรมีข้อมูลที่เกี่ยวกับลักษณะอาชีพที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่มีสอนอยู่ในสถาบันนั้น ข้อมูลที่เกี่ยวกับการศึกษาต่อของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโทและเอกทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นต้น

มหาวิทยาลัยที่กำหนดประเภทของการจัดบริการแนะแนวอาชีพตามข้อที่ 3.1, 3.2, 3.3 และ 3.4 ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ดูรายละเอียดในตารางที่ 7)

4. บริการจัดหางาน มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งได้กำหนดประเภทของบริการ ไว้ดังต่อไปนี้คือ

4.1 บริการจัดหางานประจำ

เป็นบริการที่จัดให้แก่นิสิตนักศึกษาที่ใกล้จะสำเร็จการศึกษาและบัณฑิต โดยดำเนินการเป็นสื่อติดต่อประสานงาน แนะนำตัว และจัดส่งตัวบัณฑิตให้แก่หน่วยงานภาครัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และเอกชน

4.2 บริการจัดหางานชั่วคราว

เป็นบริการที่จัดให้แก่นิสิตนักศึกษาที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาให้มีประสบการณ์ และรายได้พิเศษ

4.3 บริการรับสมัครงานแทนหน่วยงาน

เป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นิสิตนักศึกษาที่ใกล้จะสำเร็จการศึกษาและบัณฑิตในการรับสมัครงาน โดยประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อจัดบริการรับสมัครงานแทนหน่วยงานนั้น ๆ

4.4 บริการจัดส่งนิสิตนักศึกษาฝึกงาน

เป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมประสบการณ์ในการทำงานให้แก่นิสิตนักศึกษาที่จะออกไปประกอบอาชีพในอนาคต โดยบริการจัดส่งนิสิตนักศึกษาออกไปฝึกงานตามหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และเอกชน

4.5 บริการโครงการเสริมงานบริการจัดหางานและแนะแนวอาชีพ

เป็นโครงการที่จัดขึ้นเพื่อบริการให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการแนะแนวอาชีพและการศึกษาต่อ ตลอดจนการเตรียมตัวเข้าสู่แหล่งงานของบัณฑิต บริการที่จัดแก่นิสิตนักศึกษาและบัณฑิต เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการ การอบรม การสัมมนา เป็นต้น

4.6 บริการจัดหางาน

เป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อให้บริการแก่นิสิตนักศึกษาที่มีความประสงค์จะฝึกหัดประสบการณ์ในการทำงาน และรายได้พิเศษในระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่ และจัดหาแหล่งงานแก่นิสิตนักศึกษาที่ใกล้จะสำเร็จการศึกษาและบัณฑิตเพื่อประกอบอาชีพ

การกำหนดประเภทของการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งในข้อ 4.1, 4.2, 4.3, 4.4, 4.5 และ 4.6 เป็นประเภทของบริการที่สอดคล้องกับประเภทของบริการแนะแนวอาชีพที่ดับบลิว ที แพควูด (W.T. Packwood 1977: 377) ได้กล่าวว่า บริการจัดหางาน (Placement Services) เป็นบริการเพื่อช่วยเหลือติดต่อประสานงานกับฝ่ายนายจ้างทั้งภายในและภายนอกสถาบัน เพื่อจัดหางานประจำ งานชั่วคราว หรืองานพิเศษเพื่อหารายได้และฝึกประสบการณ์ในการทำงานให้แก่บัณฑิตและนิสิตนักศึกษา นอกจากนี้ประเภทของบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งดังกล่าว ยังกำหนดไว้ครอบคลุมประเภทของบริการแนะแนวอาชีพในระดับอุดมศึกษา ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัย (2530: 115-116) ได้กำหนดว่า บริการจัดหางาน (Placement Services) เป็นบริการเพื่อช่วยเป็นฝ่ายประสานความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา กับสังคมภายนอก และช่วยให้นิสิตนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงาน เพื่อช่วยนิสิตนักศึกษาลำบากขอขยายของอาชีพต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับความสนใจและบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษา ซึ่งจะทำให้นิสิตนักศึกษาพอใจในอาชีพและประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ และเพื่อช่วยให้นิสิตนักศึกษาที่มาจากชุมชน ซึ่งโดยทั่วไปไม่ค่อยมีโอกาสในสังคมให้มีโอกาสประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับตนเอง

มหาวิทยาลัยที่กำหนดประเภทของการจัดบริการแนะแนวอาชีพตามข้อที่ 4.1, 4.2, 4.3, 4.4, 4.5 และ 4.6 ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ดูรายละเอียดในตารางที่ 7)

5. บริการอื่น ๆ มหาวิทยาลัยที่จัดให้มีบริการอื่น ๆ ได้กำหนดประเภทของบริการไว้ดังต่อไปนี้คือ

5.1 บริการทุนการศึกษา

เป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อช่วยนิสิตนักศึกษาส่วนหนึ่งที่มีความเดือดร้อนทางด้านการเงิน

5.2 บริการระเบียบนิสิตนักศึกษา

เป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อช่วยให้หน่วยงานอื่น ๆ ของงานกิจการนิสิตนักศึกษาได้ทราบถึง การประเมินผลการศึกษาและความประพฤติทุกภาคการศึกษาของนิสิตนักศึกษาที่มาขอรับบริการ และเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาให้บริการต่าง ๆ จากหน่วยงานนั้น ๆ

การกำหนดประเภทของการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยในข้อ 5.1 และ 5.2 เป็นประเภทของบริการที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นเพื่อให้งานบริการแนะแนวอาชีพมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับที่ดับบลิว ที แพควูด (W.T. Packwood 1977: 413) ได้กล่าวว่า ทุนการศึกษา (Fellowships) เป็นการช่วยเหลือด้านการเงินแก่นิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ซึ่งเป็นบริการหนึ่งของบริการจัดหางาน ส่วนระเบียบเล่มของนิสิตนักศึกษา (Student Records) เป็นการเก็บรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนิสิตนักศึกษา เช่น ชื่อ อายุ เพศ ระดับการศึกษา ระดับคะแนน รายงานความประพฤติ เป็นต้น เพื่อประกอบการให้บริการต่าง ๆ ของกิจการนิสิตนักศึกษา ซึ่งทั้งทุนการศึกษาและระเบียบเล่มของนิสิตนักศึกษา ควรจัดเป็นบริการหนึ่งของงานบริการแนะแนวอาชีพ นอกจากนี้ประเภทของบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยดังกล่าว ยังกำหนดไว้ครอบคลุมประเภทของบริการแนะแนวอาชีพในระดับอุดมศึกษา ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัย (2530: 7) ได้กำหนดว่า บริการระเบียบเล่มของนิสิตนักศึกษา (Student Record Services) เป็นบริการเพื่อติดตามและประเมินผลการศึกษาและความประพฤติของนิสิตนักศึกษาทุกภาคการศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาให้บริการต่าง ๆ ของงานบริการแนะแนวอาชีพและงานอื่น ๆ ของกิจการนิสิตนักศึกษา เช่น จัดหางานประจำ จัดหางานชั่วคราวหรืองานพิเศษ จัดส่งนิสิตนักศึกษาฝึกงาน บริการทุนการศึกษา บริการหอพัก เป็นต้น

มหาวิทยาลัยที่กำหนดประเภทของการจัดบริการแนะแนวอาชีพตามข้อที่ 5.1 และ 5.2 ดังกล่าว ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 7)

3. โครงสร้างการให้บริการ แนวอาชีพของมหาวิทยาลัย

จากการศึกษา เอกสารของมหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง พบว่า โดยภาพรวมแล้ว มหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้กำหนดโครงสร้างการให้บริการแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย ไว้ดังต่อไปนี้

จากแผนภูมิที่ 4, 5, 6 และ 7 ของบทที่ 2 วิเคราะห์ได้ว่า โดยภาพรวมแล้ว มหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง ได้กำหนดโครงสร้างการให้บริการแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย ไว้ดังต่อไปนี้คือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้กำหนดโครงสร้างการให้บริการแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย โดยจัดตั้งงานบริการแนวอาชีพ เป็น "หน่วยจัดหางานและแนวอาชีพ" สังกัด "แผนกบริการและสวัสดิการ" ซึ่งอยู่ในสังกัดของ "กองกิจการนิสิต" และมี "รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต" เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดี

หน่วยจัดหางานและแนวอาชีพ ประกอบด้วยประเภทของบริการแนวอาชีพ รวมทั้งสิ้น 8 บริการ ได้แก่ บริการข้อมูลด้านอาชีพ บริการจัดหางานประจำ บริการรับสมัครงานแทนหน่วยงาน บริการจัดหางานชั่วคราว บริการจัดส่งนิสิตฝึกงาน บริการล่าสั้นช่วงงานอาชีพ บริการห้องสมุดอาชีพ และบริการโครงการเสริมงานบริการจัดหางานและแนวอาชีพ (ดูรายละเอียดในแผนภูมิที่ 4 ของบทที่ 2)

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้กำหนดโครงสร้างการให้บริการแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย โดยจัดตั้งงานบริการแนวอาชีพ เป็น "งานแนะแนว" สังกัด "กองกิจการนิสิต" และมี "รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต" เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดี

งานแนะแนว ประกอบด้วยประเภทของบริการแนวอาชีพ ซึ่งได้จัดตั้งเป็น "หมวด" รวมทั้งสิ้น 5 หมวด ได้แก่ หมวดให้คำปรึกษาและทดลองเชิงจิตวิทยา หมวดบริการจัดหางาน หมวดห้องสมุดอาชีพ หมวดทุนการศึกษา และหมวดระเบียบนิสิต (ดูรายละเอียดในแผนภูมิที่ 5 ของบทที่ 2)

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้กำหนดโครงสร้างการให้บริการแนะแนวอาชีพ ของมหาวิทยาลัย โดยจัดตั้งงานบริการแนะแนวอาชีพ เป็น "งานแนะแนว" สังกัด "กองกิจการนักศึกษา" และมี "รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา" เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดี

งานแนะแนว ประกอบด้วยประเภทของบริการแนะแนวอาชีพ ซึ่งได้จัดตั้งเป็น "หมวด" รวมทั้งสิ้น 4 หมวด ได้แก่ หมวดบริการสหกิจงาน หมวดบริการสนเทศและห้องสมุดอาชีพ หมวดบริการทดสอบ ประเมินผล และวิจัย และหมวดบริการให้คำปรึกษาและฝึกอบรม (ดูรายละเอียดในแผนภูมิที่ 6 ของบทที่ 2)

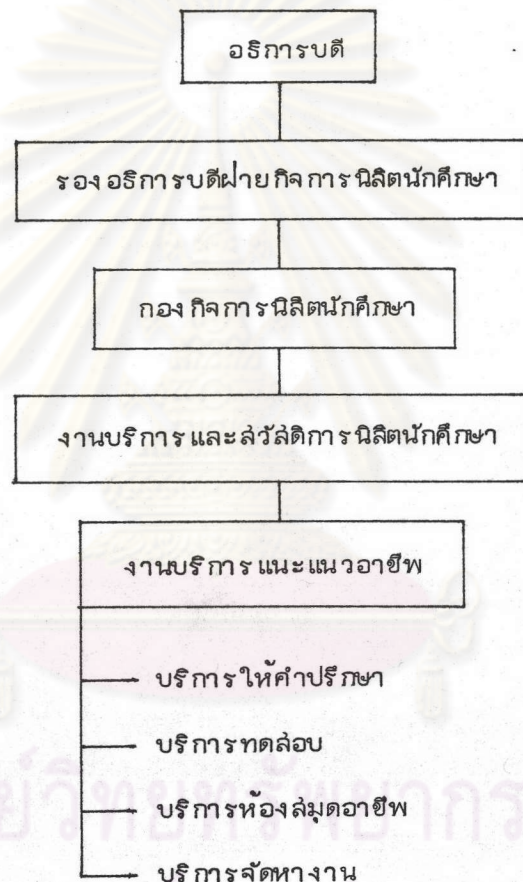
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้กำหนดโครงสร้างการให้บริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย โดยจัดตั้งงานบริการแนะแนวอาชีพ เป็น "งานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ" สังกัด "กองกิจการนิสิต" และมี "รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต" เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดี

งานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ประกอบด้วย ประเภทของบริการแนะแนวอาชีพ รวมทั้งสิ้น 4 บริการ ได้แก่ บริการสหกิจงาน บริการสนเทศและห้องสมุดอาชีพ บริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพและการศึกษาต่อ และบริการทดสอบและฝึกอบรม (ดูรายละเอียดในแผนภูมิที่ 7 ของบทที่ 2)

นอกจากนี้งานบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง ได้จัดตั้ง "งานธุรการ" ไว้ในสังกัดเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับงานธุรการด้วย (ดูรายละเอียดในแผนภูมิที่ 4, 5, 6 และ 7 ของบทที่ 2)

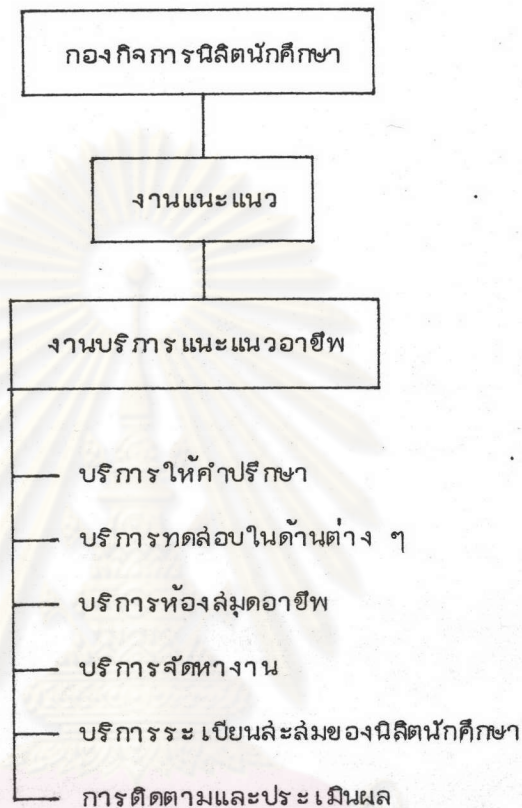
การกำหนดโครงสร้างการให้บริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งเป็นโครงสร้างการให้บริการแนะแนวอาชีพที่สอดคล้องกับโครงสร้างและการบริหารงานบริการแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา ที่ดับบลิว ที แพควูด (W.T. Packwood 1977: 376-386) ได้กล่าวว่า การบริการแนะแนวอาชีพเป็นงานหนึ่งของงานบริการและสวัสดิการนิสิตนักศึกษา ซึ่งบางสถาบันการบริการแนะแนวอาชีพ ได้ใช้ปรัชญาการดำเนินงานเดียวกับปรัชญาการดำเนินงานของงานบริการและสวัสดิการนิสิตนักศึกษา ดังนั้นงานบริการแนะแนวอาชีพจึงอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาโดยตรงของหัวหน้างานบริการและสวัสดิการนิสิตนักศึกษา สังกัดกองกิจการนิสิตนักศึกษา ซึ่งมีผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา เป็นหัวหน้าอยู่ภายใต้การดูแลของรองอธิการบดี

ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากอธิการบดีของสถาบันนั้น ๆ ซึ่งงานบริการแนะแนวอาชีพของแต่ละสถาบันจะประกอบด้วยประเภทของบริการต่าง ๆ แตกต่างกันไป หากแต่มีบริการหลักสำคัญอยู่ 4 บริการ ได้แก่ บริการให้คำปรึกษา บริการทดสอบ บริการห้องสมุดอาชีพ และบริการจัดหางาน ดังสรุปแผนภูมิโครงสร้างและการบริหารงานบริการแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษาตามความคิดเห็นของตบบลิว ที แพควู้ด ได้ดังต่อไปนี้คือ

นอกจากนี้โครงสร้างการให้บริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งดังกล่าว ยังกำหนดไว้ครอบคลุมโครงสร้างและการบริหารงานแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัย (2530: 126-144) ได้กำหนดว่า การบริการแนะแนวอาชีพเป็นงานหนึ่งของงานแนะแนว ถ้างานแนะแนวเป็นงานหนึ่งของภาควิชาแนะแนวหรือภาควิชาจิตวิทยา การบริการแนะแนวอาชีพก็เป็นงานหนึ่งของภาควิชาแนะแนวหรือภาควิชาจิตวิทยา การบริการแนะแนวอาชีพก็เป็นงานหนึ่งของภาควิชาแนะแนวหรือภาควิชาจิตวิทยา การบริการแนะแนวอาชีพก็เป็นงานหนึ่งของกองกิจการนิสิตนักศึกษา การแนะแนวอาชีพก็เป็นงานหนึ่งของกองกิจการนิสิตนักศึกษา เนื่องจากงานแนะแนวเป็นงานหนึ่งของงานบริการและสวัสดิการนิสิตนักศึกษา ซึ่งสังกัดกองกิจการนิสิตนักศึกษา งานแนะแนวจึงควรเป็นงานหนึ่งของกองกิจการนิสิตนักศึกษา ดังนั้นการแนะแนวอาชีพก็เป็น

งานหนึ่งของกองกิจการนิสิตนักศึกษา ดังสรุปเป็นแผนภูมิโครงสร้างและการบริหารงานบริการ
แนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษาตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้คือ

ที่มา การแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา 2530 หน้า 126

4. บุคลากร

จากการศึกษาจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐ พบว่า โดยภาพ
รวมแล้ว มหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีบุคลากรเกี่ยวกับ
งานบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ 28 บุคลากรเกี่ยวกับงานบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย 4 แห่ง
จำแนกตามสถาบัน

บุคลากร	จุฬาลงกรณ์- มหาวิทยาลัย	มหา วิทยาลัย - เกษตรศาสตร์	มหา วิทยาลัย - ธรรมศาสตร์	มหา วิทยาลัย - ศรีนครินทร - วิโรฒ- ประสานมิตร
หัวหน้าแผนกบริการและ สวัสดิการ ระดับ 6	✓	-	-	-
หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา และอาชีพ ระดับ 6	-	✓	✓	✓
เจ้าหน้าที่หน่วยจัดหางาน และแนะแนวอาชีพ ระดับ 4	✓	-	-	-
หัวหน้าหมวดบริการ ระดับ 5	-	✓	-	-
นักแนะแนวการศึกษา และอาชีพ ระดับ 5	-	-	✓	✓
เจ้าหน้าที่ธุรการ ระดับ 3	✓	✓	✓	-
เจ้าหน้าที่ธุรการ ระดับ 2	-	-	-	✓
เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด ระดับ 2	-	-	✓	-
เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด ระดับ 1	-	-	-	✓
ลูกจ้างประจำตำแหน่ง นักการภารโรง	-	-	✓	-

จากตารางที่ 28 วิเคราะห์ได้ว่า โดยภาพรวมแล้ว มหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง มี
บุคลากรเกี่ยวกับงานบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้คือ

งานบริการแนะแนวอาชีพของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประกอบด้วยบุคลากรดังต่อไปนี้
ได้แก่ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 28)

1. หัวหน้าแผนกบริการและสวัสดิการ ระดับ 6 จำนวน 1 คน สำเร็จการศึกษา
ระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าสาขาวิชา เอกจิตวิทยาการศึกษาหรือจิตวิทยาการแนะแนว ทำหน้าที่
เป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรง

2. เจ้าหน้าที่หน่วยจัดหางานและแนะแนวอาชีพ ระดับ 4 จำนวน 2 คน สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าสาขาวิชาเอกทั่วไป เช่น ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศาสตร์ สังคมศึกษา เป็นต้น ทำหน้าที่เป็นนักแนะแนวและรับผิดชอบงานบริการในหน่วย จัดหางานและแนะแนวอาชีพทั้ง 8 บริการ ได้แก่ บริการข้อมูลด้านอาชีพ บริการจัดหางาน ประจํา บริการรับสมัครแรงงานแทนหน่วยงาน บริการจัดหางานชั่วคราว บริการจัดสิ่งผลิตฝึก งาน บริการล่าสั้นช่วงงานอาชีพ บริการห้องสมุดอาชีพ และบริการโครงการเสริมงาน บริการจัดหางานและแนะแนวอาชีพ

3. เจ้าหน้าที่ธุรการ ระดับ 3 จำนวน 3 คน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าสาขาวิชาเอกทั่วไป เช่น ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศาสตร์ สังคมศึกษา เป็นต้น ทำหน้าที่พิมพ์ดีดและงานธุรการในหน่วยจัดหางานและแนะแนวอาชีพ ซึ่งประกอบด้วย บริการต่าง ๆ 8 บริการดังกล่าวแล้วในข้อ 2

บุคลากรที่รับผิดชอบงานบริการแนะแนวอาชีพโดยตรง และไม่ได้สำเร็จการศึกษา สาขาจิตวิทยาการศึกษาหรือจิตวิทยา การแนะแนวนั้น ได้รับความสนับสนุนให้การอบรมเพิ่มเติม และลาศึกษาบางเวลาได้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

งานบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ประกอบด้วยบุคลากร ดังต่อไปนี้ ได้แก่ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 28)

1. หัวหน้างานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ระดับ 6 จำนวน 1 คน สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าสาขาวิชา เอกจิตวิทยาการศึกษาหรือจิตวิทยาการแนะแนว ทำหน้าที่เป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรง
2. หัวหน้าหมวดบริการ ระดับ 5 จำนวน 3 คน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หรือเทียบเท่าสาขาวิชา เอกจิตวิทยาการศึกษาหรือจิตวิทยาการแนะแนว และระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าสาขาวิชาเอกทั่วไป เช่น ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศาสตร์ สังคมศึกษา เป็นต้น ทำหน้าที่เป็นนักแนะแนวและรับผิดชอบงานบริการในงานแนะแนวทั้ง 5 หมวด โดย แต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าหมวดให้คำปรึกษาและทดสอบเชิงจิตวิทยา จำนวน 1 คน หัวหน้าหมวด บริการจัดหางานและหมวดห้องสมุดอาชีพ จำนวน 1 คน และหัวหน้าหมวดทุนการศึกษาและหมวด ระเบียบผลิต จำนวน 1 คน

3. เจ้าหน้าที่ธุรการ ระดับ 3 จำนวน 2 คน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าสาขาวิชาเอกทั่วไป เช่น ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศาสตร์ สังคมศึกษา เป็นต้น ทำหน้าที่พิมพ์ดีด และงานธุรการในงานแนะแนว ซึ่งประกอบด้วยหมวดต่าง ๆ 5 หมวด ดังกล่าวแล้วในข้อ 2

บุคลากรที่รับผิดชอบงานบริการแนะแนวอาชีพโดยตรง และไม่ได้สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาหรือจิตวิทยาการแนะแนว นั้น ได้รับความสนับสนุนให้รับการอบรมเพิ่มเติม และลาศึกษาบางเวลาหรือเต็มเวลาได้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

งานบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประกอบด้วยบุคลากรดังต่อไปนี้ ได้แก่ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 28)

1. หัวหน้างานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ระดับ 6 จำนวน 1 คน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าสาขาวิชาเอกจิตวิทยาการศึกษาหรือจิตวิทยาการแนะแนว ทำหน้าที่เป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรง

2. นักแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ระดับ 5 จำนวน 3 คน และ ระดับ 4 จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 4 คน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าสาขาวิชาเอกจิตวิทยาการศึกษาหรือจิตวิทยาการแนะแนว ปริญญาโทหรือเทียบเท่า และปริญญาตรี หรือเทียบเท่าสาขาวิชาเอกทั่วไป เช่น ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศาสตร์ สังคมศึกษา เป็นต้น ทำหน้าที่เป็นนักแนะแนวและรับผิดชอบงานบริการในงานแนะแนวทั้ง 4 หมวด ได้แก่ หมวดบริการให้คำปรึกษาและฝึกอบรม หมวดบริการทดสอบ ประเมินผล และวิจัย หมวดบริการสนเทศและห้องสมุดอาชีพ และหมวดบริการจัดหางาน

3. เจ้าหน้าที่ธุรการ ระดับ 3 จำนวน 1 คน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าสาขาวิชาเอกทั่วไป เช่น ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศาสตร์ สังคมศึกษา เป็นต้น ทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการในงานแนะแนว ซึ่งประกอบด้วยหมวดต่าง ๆ 4 หมวด ดังกล่าวแล้วในข้อ 2

4. เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด ระดับ 2 จำนวน 1 คน สำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ทำหน้าที่พิมพ์ดีดในงานแนะแนว ซึ่งประกอบด้วยหมวดต่าง ๆ 4 หมวดดังกล่าวแล้ว ในข้อ 2

5. ลูกจ้างประจำตำแหน่งนักการภารโรง จำนวน 1 คน สำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษาตอนปลาย ทำหน้าที่รับผิดชอบงานทั่วไปตามที่ได้รับมอบหมายในงานแนะแนว ซึ่งประกอบด้วยหมวดต่าง ๆ 4 หมวด ดังกล่าวแล้วในข้อ 2

บุคลากรที่รับผิดชอบงานบริการแนะแนวอาชีพโดยตรง และไม่ได้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาหรือจิตวิทยาการแนะแนวนั้น ได้รับความสนับสนุนให้การอบรมเพิ่มเติมและลาศึกษาบาง เวลาได้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

งานบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร ประกอบด้วยบุคลากร ดังต่อไปนี้ ได้แก่ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 28)

1. หัวหน้างานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ระดับ 6 จำนวน 1 คน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าสาขาวิชา เอกจิตวิทยาการศึกษาและจิตวิทยาการแนะแนว ทำหน้าที่เป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรง

2. นักแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ระดับ 5 จำนวน 2 คน และระดับ 4 จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 3 คน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า และปริญญาตรีหรือเทียบเท่าสาขาวิชาเอกจิตวิทยาการศึกษาและจิตวิทยาการแนะแนว ทำหน้าที่เป็นนักแนะแนว และรับผิดชอบงานบริการในงานแนะแนวการศึกษาและอาชีพทั้ง 4 บริการ ได้แก่ บริการให้คำปรึกษาด้านอาชีพและการศึกษาต่อ บริการทดสอบและฝึกอบรม บริการสนเทศและห้องสมุดอาชีพ และบริการจัดหางาน

3. เจ้าหน้าที่ธุรการ ระดับ 2 จำนวน 1 คน สำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการในงานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ซึ่งประกอบด้วยบริการต่าง ๆ 4 บริการ ดังกล่าวแล้วในข้อ 2

4. เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด ระดับ 1 จำนวน 1 คน สำเร็จการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ทำหน้าที่พิมพ์ดีดในงานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ซึ่งประกอบด้วยบริการต่าง ๆ 4 บริการ ดังกล่าวแล้วในข้อ 2

บุคลากรที่รับผิดชอบงานบริการแนะแนวอาชีพโดยตรง และไม่ได้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาหรือจิตวิทยาการแนะแนวนั้น ได้รับความสนับสนุนให้การอบรม

เพิ่มเติม และลาศึกษาบาง เวลาหรือเต็มเวลาได้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ซึ่งโดยภาพรวมแล้วงานบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง ประกอบด้วยบุคลากรต่อไปนี้ ได้แก่

1. ตำแหน่ง

- 1.1 หัวหน้าแผนกบริการ และสวัสดิการ
- 1.2 หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา และอาชีพ
- 1.3 หัวหน้าหมวดบริการ
- 1.4 นักแนะแนวการศึกษา และอาชีพ
- 1.5 เจ้าหน้าที่หน่วยจัดหางานและแนะแนวอาชีพ
- 1.6 เจ้าหน้าที่ธุรการ
- 1.7 เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด
- 1.8 ลูกจ้างประจำ

2. ระดับ

- 2.1 ระดับ 6
- 2.2 ระดับ 5
- 2.3 ระดับ 4
- 2.4 ระดับ 3
- 2.5 ระดับ 2
- 2.6 ระดับ 1

3. คุณวุฒิการศึกษา

- 3.1 ระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าสาขาวิชา เอกจิตวิทยาการศึกษาหรือจิตวิทยา
การแนะแนว
- 3.2 ระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าสาขาวิชาเอกทั่วไป เช่น ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศาสตร์ สังคมศึกษา เป็นต้น
- 3.3 ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าสาขาวิชา เอกจิตวิทยาการศึกษาหรือจิตวิทยา
การแนะแนว

3.4 ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าสาขาวิชาเอกทั่วไป เช่น ภาษาไทย
ภาษาอังกฤษ สังคมศาสตร์ สังคมศึกษา เป็นต้น

3.5 ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

3.6 ระดับต่ำกว่าประถมศึกษาตอนปลาย

4. การสนับสนุนให้บุคลากรที่รับผิดชอบงานบริการแนะแนวอาชีพโดยตรง ได้รับความรู้เพิ่มเติมด้านจิตวิทยาการศึกษาหรือจิตวิทยาการแนะแนว

4.1 อนุมัติให้ได้รับการอบรม/สัมมนา/ประชุมเชิงปฏิบัติการ ภายในและ
ภายนอกสถาบันในประเทศ เช่น ที่คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ทบวงมหาวิทยาลัย กองอำนวยการรักษาความ
มั่นคงภายในประเทศ (กอ. รমন.) และวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร (วปอ.) เป็นต้น

4.2 อนุมัติให้ลาศึกษาต่อภายในและภายนอกสถาบันในประเทศ

4.2.1 ลาศึกษาบางเวลา

4.2.2 ลาศึกษาเต็มเวลา

5. หน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากร

5.1 หัวหน้าแผนกบริการและสวัสดิการ หรือหัวหน้างานแนะแนวการศึกษาและ
อาชีพ ทำหน้าที่รับผิดชอบเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรง เพื่อดูแลและจัดการการดำเนินงานบริการ
แนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย ให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์การให้บริการแนะแนวอาชีพของ
สถาบันนั้น ๆ

5.2 เจ้าหน้าที่หน่วยจัดหางานและแนะแนวอาชีพ หรือหัวหน้าหมวดบริการ หรือ
นักแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ทำหน้าที่รับผิดชอบเป็นนักแนะแนวและให้บริการต่าง ๆ ตามที่
กำหนดไว้ในหน่วยจัดหางานและแนะแนวอาชีพ หรืองานแนะแนว หรืองานแนะแนวการศึกษาหรือ
อาชีพ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งหรืองานหนึ่งของกิจกรรมบริการและสวัสดิการนิสิตนักศึกษา เพื่อให้ นิสิต
นักศึกษาและบัณฑิตที่มาขอรับบริการได้รับประโยชน์จากบริการตามขอบข่ายการดำเนินงานของ
บริการต่าง ๆ ที่สังกัดสถาบันนั้น ๆ

5.3 เจ้าหน้าที่ธุรการ ทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการทั่วไป เช่น พิมพ์ดีด งานเอกสาร งานวัสดุสำนักงาน งานพัสดุครุภัณฑ์ เป็นต้น ในหน่วยจัดหางานและแนะแนว อาชีพ หรืองานแนะแนว หรืองานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ให้สำเร็จลุล่วงตามขั้นตอนการ ดำเนินงานบริหารงานการ จัดบริการแนะแนวอาชีพ

5.4 เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด ทำหน้าที่รับผิดชอบงานพิมพ์ดีดทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ตามที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยจัดหางานแนะแนวอาชีพ หรืองานแนะแนว หรืองานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ

5.5 ลูกจ้างประจำตำแหน่งนักการภารโรง ทำหน้าที่รับผิดชอบงานตามที่ได้รับมอบหมาย

การกำหนดบุคลากร เกี่ยวกับงานบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง มีความสอดคล้องกับที่ดับบลิว ที แพควูด (W.T. Packwood 1977: 404-405) ได้กล่าวว่า เนื่องจากบุคลากร เป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำเนินงานบริการแนะแนวอาชีพ ดังนั้นบุคลากรแนะแนว อาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรตำแหน่งหัวหน้างานบริการแนะแนวอาชีพต้องสำเร็จการศึกษา ระดับปริญญา โทลสาขา วิชาจิตวิทยา หรือสาขา วิชาการแนะแนว หรือสาขา วิชาการให้คำปรึกษา ควรมีประสบการณ์ในการทำงานด้านการสอน การบริหาร การจัดหางาน หรืองานบุคลากร นิสิตนักศึกษามาแล้ว ส่วนบุคลากรตำแหน่งอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานแนะแนวต้องสำเร็จการศึกษา ไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขา วิชาจิตวิทยา หรือสาขา วิชาการแนะแนว หรือ สาขา วิชาการให้คำปรึกษา ถ้าบุคลากรไม่ได้สำเร็จการศึกษาในสาขา วิชาดังกล่าว ผู้บริหาร ควรให้ความสำคัญกับบุคลากรให้ได้รับความรู้เพิ่มเติมโดยเข้ารับการอบรม การสัมมนา การ ประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือการศึกษาต่อเพิ่มเติม เพื่อบุคลากรจะได้มีคุณภาพ มีความสามารถ มีความเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของนักแนะแนว มีความรู้ด้านจิตวิทยา มีความรู้และทักษะในการ ให้คำปรึกษา รู้จักหาวิธีแก้ปัญหาและให้คำปรึกษาแก่ผู้ขอรับบริการ และมีความรู้ในลัทธิของงาน

นอกจากนี้บุคลากร เกี่ยวกับงานบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง ดังกล่าว ยังกำหนดไว้ครอบคลุมบุคลากรของบริการแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่ง ทบวงมหาวิทยาลัย (2530: 139) ได้กำหนดว่า บุคลากรเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของบริการแนะแนวอาชีพ งานบริการแนะแนวอาชีพจะประสบความสำเร็จเพียงใดขึ้นอยู่กับบุคลากร สถาบัน

อุดมศึกษาที่มีบุคลากรจำนวนเพียงพอ บุคลากรมีความรู้ความสามารถและมีกำลังใจในการทำงานดี งานแนะแนวอาชีพของสถาบันนั้นย่อมมีโอกาสประสบความสำเร็จได้ไม่ยากนัก ซึ่งบุคลากรของงานบริการแนะแนวอาชีพควรมีดังต่อไปนี้คือ

1. นักแนะแนว

ควรมีนักแนะแนวที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางด้านการศึกษาให้คำปรึกษา (Counseling) หรือการแนะแนว (Guidance) จำนวน 2 คน เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษา ทั้งทางด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม ตลอดจนการให้บริการทดสอบการแปลผลการทดสอบแก่นิสิตนักศึกษา นักแนะแนวคนใดคนหนึ่งในจำนวน 2 คนนี้ที่มีความเหมาะสม ต้องทำหน้าที่เป็นหัวหน้างานบริการแนะแนวอาชีพอีกตำแหน่งหนึ่งด้วย

2. นักแนะแนวที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางด้านแนะแนว จำนวน 3 คน เพื่อทำหน้าที่บริการจัดหางาน จำนวน 2 คน และทำหน้าที่บรรณารักษ์ และการจัดหาข่าวสาร ด้านอาชีพให้ห้องสมุดอาชีพ จำนวน 1 คน

3. เจ้าหน้าที่ธุรการ ที่ได้รับการศึกษาระดับ ปวส. จำนวน 3 คน ทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ธุรการของงานบริการแนะแนวอาชีพ จำนวน 1 คน ทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่รวบรวมระเบียบเล่มของนิสิตนักศึกษา จำนวน 1 คน และทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยบรรณารักษ์ในห้องสมุดอาชีพ จำนวน 1 คน

4. เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด งานบริการแนะแนวอาชีพควรมีเจ้าหน้าที่พิมพ์ดีดที่มีความสามารถพิมพ์ดีดได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน

5. อาคารสถานที่และอุปกรณ์

จากการศึกษาจากกรมการสัมพันธภาพผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐ พบว่า โดยภาพรวมแล้ว มหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้จัดอาคารสถานที่และอุปกรณ์ไว้เพื่อบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยแก่นิสิตนักศึกษา บัณฑิต และผู้มาขอรับบริการ ไว้ดังต่อไปนี้คือ

1. ใช้อาคารสถานที่ภายในกองกิจการนิสิตนักศึกษา โดยจัดเป็นห้องต่าง ๆ ตามความจำกัดของ เนื้อที่ในตึกอาคาร ได้แก่ ห้องทำงานของบุคลากร ห้องทำงานของนักแนะแนว ห้องประชุม ห้องบริการให้คำปรึกษา แบบรายบุคคลและแบบหมู่ ห้องทดลองเชิงจิตวิทยา ห้องสมุดอาชีพ และห้องต้อนรับผู้มาขอรับบริการ ซึ่งห้องเหล่านี้มีความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการ และการติดต่อประสานงานระหว่างบุคลากร

สถานที่ใช้อาคารสถานที่ภายในกองกิจการนิสิตนักศึกษา จัดเป็นสถานที่บริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2. ใช้อาคารสถานที่ภายนอกกองกิจการนิสิตนักศึกษา บางสถานที่จัดอาคารสถานที่ เพื่อให้บริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย โดยใช้อาคารสถานที่ของหน่วยงานอื่นหรือร่วมกับหน่วยงานอื่นภายในสถาบัน เช่น ใช้อาคารร่วมกับอาคารศูนย์หนังสือ อาคารสถาบันทรัพยากรมนุษย์และอื่น ๆ โดยได้จัดบริเวณพื้นที่ในส่วนของงานบริการแนะแนวอาชีพออกเป็นห้องบ้าง เป็นส่วนบ้าง ได้แก่ ห้องทำงานของบุคลากร ห้องทำงานของนักแนะแนว ห้องให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลและแบบหมู่ พร้อมส่วนของบริการทดลองเชิงจิตวิทยา ห้องสมุดอาชีพ และส่วนของบริเวณต้อนรับผู้มาขอรับบริการ

สถานที่ใช้อาคารสถานที่ภายนอกกองกิจการนิสิตนักศึกษา จัดเป็นสถานที่บริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง ยังได้จัดอุปกรณ์ภายในห้องต่าง ๆ ที่จัดไว้เพื่อ บริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย ไว้เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ขอรับบริการ และผู้ให้บริการ ดังต่อไปนี้คือ

1. อุปกรณ์ภายในห้องทำงานของบุคลากร

เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำงานและการติดต่อประสานงานของบุคลากร อุปกรณ์ที่จัดไว้ ได้แก่ โต๊ะ เก้าอี้ ตู้เก็บเอกสาร เครื่องพิมพ์ดีด โทรศัพท์ และวัสดุสำนักงาน

2. อุปกรณ์ภายในห้องทำงานของนักแนะแนว

เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่ผู้มาขอรับบริการและการติดต่อประสานงานของนักแนะแนว อุปกรณ์ที่จัดไว้ ได้แก่ โต๊ะ เก้าอี้ ตู้เก็บเอกสาร เครื่องพิมพ์ดีด โทรศัพท และวัสดุสำนักงาน

3. อุปกรณ์ภายในห้องให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลและแบบหมู่

เพื่อสร้างบรรยากาศความเป็นกันเองระหว่างผู้ขอรับบริการกับผู้ให้บริการ และเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่ผู้มาขอรับบริการ และการติดต่อประสานงานของผู้ให้บริการ อุปกรณ์ที่จัดไว้ ได้แก่ โต๊ะเดี่ยว โต๊ะยาว เก้าอี้ เครื่องบันทึกเสียง ตู้เก็บเอกสาร โทรศัพท และวัสดุสำนักงาน เนื่องจากการให้คำปรึกษาระหว่างผู้ให้บริการและผู้ขอรับบริการ ถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ควรเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ ดังนั้นภายในห้องนี้จึงบุผาผนังด้วยวัสดุกันเสียง

4. อุปกรณ์ภายในห้องทดลองเชิงจิตวิทยา

เพื่อลงใจและชักชวนให้ผู้มาขอรับบริการ เกิดความสนใจและต้องการทดลองเชิงจิตวิทยา และเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการและการรับบริการ อุปกรณ์ที่จัดไว้ ได้แก่ แบบทดสอบต่าง ๆ เช่น แบบทดสอบวัดความถนัด แบบทดสอบวัดความสามารถ เป็นต้น แบบสำรวจต่าง ๆ เช่น แบบสำรวจวัดความสนใจ แบบสำรวจวัดค่านิยม แบบสำรวจวัดบุคลิกภาพ เป็นต้น

5. อุปกรณ์ภายในห้องสมุดอาชีพ

เพื่อให้บริการข่าวสารข้อมูลด้านการศึกษา และอาชีพที่ทันสมัยต่อเหตุการณ์ในวงการศึกษา และธุรกิจได้ถูกต้องและมีปริมาณมากแก่การบริการ และเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการและการรับบริการ อุปกรณ์ที่จัดไว้ได้แก่ โต๊ะเดี่ยว โต๊ะยาว เก้าอี้ หนังสือตำราวารสาร จุลสาร หนังสือพิมพ์ แฟ้มเอกสารสิ่งพิมพ์ โฉดที่ค่นอุปกรณ์เกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ เช่น เทปเสียง ซีดีโอ สไลด์ เป็นต้น

6. อุปกรณ์ภายในห้องประชุม

เพื่ออำนวยความสะดวกในการติดต่อประสานงานระหว่างผู้เข้าร่วมประชุมกับหน่วยงานต่าง ๆ และเพื่อสื่อสารรายงานข้อมูลด้านการศึกษาและอาชีพให้ผู้เข้าประชุมได้รับทราบ

อุปกรณ์ที่สะอาดไว้ ได้แก่ โต๊ะยาว เก้าอี้ โทรศัพท วัสดุที่คลุมอุปกรณ์ เช่น เทปเสียง วัสดุโพลีเอสเตอร์ เป็นต้น

7. อุปกรณ์ภายในห้องต้อนรับหรือบริเวณต้อนรับผู้มาขอรับบริการ

เพื่อสร้างบรรยากาศความเป็นกันเองระหว่างผู้ขอรับบริการกับบุคลากรในงานบริการแนะแนวอาชีพ และเพื่อลูงใจและชักชวนให้ผู้มาขอรับบริการรู้สึกสนใจและต้องการมาขอรับบริการ ตลอดจนเพื่ออำนวยความสะดวกของบุคลากรที่ทำงานอยู่ในห้องหรือบริเวณนี้ อุปกรณ์ที่สะอาดไว้ ได้แก่ โต๊ะยาว เก้าอี้ ตู้เก็บเอกสาร โทรศัพท เอกสารเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ เช่น วารสาร จุลสาร หนังสือพิมพ์ เอกสารแผ่นพับ เป็นต้น

สถาบันที่สะอาดอาคาร สถานที่และอุปกรณ์ในลักษณะดังกล่าวไว้เพื่อบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การสะอาดอาคาร สถานที่และอุปกรณ์ไว้เพื่อบริการแนะแนวอาชีพแก่นิสิตนักศึกษา บัณฑิตและผู้มาขอรับบริการของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีความสอดคล้องกับที่ดับบลิว ที แพควูด (W.T. Packwood 1977: 384) ได้กล่าวว่า อาคารสถานที่สำหรับการบริการแนะแนวอาชีพ ควรตั้งไว้ใกล้เคียงกับสถานที่ตั้งของชมรมหรือสโมสรนิสิตนักศึกษา เพื่อสะดวกในการติดต่อประสานงานกันระหว่างเจ้าหน้าที่กับฝ่ายนิสิตนักศึกษา นอกจากนี้ภายในอาคารต้องจัดให้มีห้องสัมภาษณ์ ห้องทำงานของบุคลากรทั่วไป ห้องทำงานของบุคลากรแนะแนว และบริเวณที่เป็นสถานที่จัดเก็บเอกสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องจัดบริเวณสำหรับผู้ขอรับบริการได้นั่งพักรอคอยการบริการด้วยการจัดอาคารสถานที่บริการแนะแนวอาชีพของบางสถาบัน อาจใช้บริเวณร่วมกับอาคารสถานที่ของงานบริการอื่นหรืออาคารสถานที่ของหน่วยงานอื่น ๆ แต่อาคารสถานที่ที่ตั้งสำหรับบริการแนะแนวอาชีพ ควรมีบริเวณไม่น้อยกว่า 2,000 ตารางฟุต

ในส่วนของห้องต่าง ๆ นั้น ห้องสมุดอาชีพควรมีบริเวณกว้างขวางพอในการจัดเก็บเอกสารและแหล่งข้อมูลด้านการศึกษาและอาชีพที่มีจำนวนมากไว้เพื่อใช้บริการ พร้อมกับต้องจัดบริเวณไว้ให้ผู้รับบริการได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลได้อย่างเต็มที่ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ เป็นต้น สำหรับห้องบริการให้คำปรึกษา ควรจัดให้มีบรรยากาศเป็นกันเอง เสมือนหนึ่งเป็นห้องทำงานส่วนตัวของผู้ขอรับบริการ ควรเป็นห้องเก็บเสียงเพื่อไม่ให้เสียงภายนอกรบกวนและเสียงภายในดังออกไป

ภายนอก ห้องทดลองและห้องสัมมนา ควรเป็นห้อง เก็บเสียง และมีแสงสว่างเพียงพอเช่นเดียวกับห้องบริการให้คำปรึกษา

นอกจากนี้การกำหนดอาคารสถานที่และอุปกรณ์ไว้เพื่อบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งดังกล่าว ยังกำหนดไว้ครอบคลุมอาคารสถานที่และอุปกรณ์ของบริการแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัย (2530: 140-142) ได้กำหนดว่าอาคารสถานที่ที่มีความสำคัญต่อการแนะแนวอาชีพมาก บรรยากาถของการให้คำปรึกษาควรเป็นบรรยากาศที่ทำให้ผู้รับบริการมีความสบายใจและมั่นใจในการสนทนา โดยเขารู้สึกว่าข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้จะไม่มีการเก็บหรือบันทึก ดังนั้นอาคารสถานที่สำหรับบริการแนะแนวอาชีพ จึงต้องได้รับการพิจารณาให้ถูกต้อง ทั้งสถานที่ตั้ง จำนวนห้อง ขนาดของห้อง และการจัดสถานที่ทั่วไป ซึ่งการจัดสถานที่โดยลักษณะของงานบริการแนะแนวอาชีพแล้ว มีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่เพื่อจัดเป็นห้องทำงานต่าง ๆ หลายห้องด้วยกัน เช่น ห้องทำงานของผู้ให้คำปรึกษา ห้องให้คำปรึกษาแบบหมู่ ห้องทดลอง ห้องสมุดอาชีพ และบริเวณต้อนรับผู้มาขอรับบริการ เป็นต้น การจัดให้ห้องทำงานชนิดต่าง ๆ ที่มีลักษณะเกี่ยวข้องกันได้อยู่ใกล้กัน จะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรด้วย ซึ่งห้องทำงานชนิดต่าง ๆ ดังกล่าวควรมีการจัดสถานที่ ดังนี้

1. ห้องทำงานของผู้ให้คำปรึกษา

โดยทั่วไปควรอยู่ติดกับบริเวณต้อนรับผู้มาติดต่อขอรับบริการ เพื่อพนักงานต้อนรับได้ส่งผู้รับบริการให้แก่ผู้ให้คำปรึกษา ห้องนี้ควรเป็นสัดส่วนโดยไม่ใช้ร่วมกับผู้อื่น ผนังห้องต้องมิดชิด และสร้างด้วยวัสดุที่สามารถเก็บเสียงได้ เพราะตามหลักจรรยาของผู้ให้คำปรึกษาถือว่า เรื่องส่วนตัวของผู้รับบริการต้องเก็บเป็นความลับ เนื่องจากห้องนี้เป็นห้องที่บึงควรติดตั้งเครื่องปรับอากาศที่มีเสียงไม่ดังมาก ภายในห้องมีโต๊ะทำงานของผู้ให้คำปรึกษา เก้าอี้ของผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับบริการ ด้านหลังหรือด้านข้างของโต๊ะทำงานควรมีตู้เก็บเอกสาร

2. ห้องให้คำปรึกษาหมู่

โดยทั่วไปห้องจะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า เพื่อทำให้รูปของ กลุ่มกิจกรรมเป็นรูปไข่ กรณีที่ห้องเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสจะทำให้รูปของ กลุ่มกิจกรรมเป็นรูปวงกลมก็ได้ ห้องนี้ควรบรรจุสมาชิกได้ 15 คน ภายในห้องควรมีเก้าอี้เท่าจำนวนสมาชิก และโต๊ะ จำนวน 1 ตัว ซึ่งทั้งโต๊ะและเก้าอี้ควรสร้างชนิดที่สามารถยกออกจากห้องได้เมื่อไม่ต้องการใช้ บนฝาผนังห้อง

ควรติดกระดานดำ หรือกระดานขาวเพื่อเป็นอุปกรณ์การสอน พื้นห้องควรบุด้วยกระเบื้องยาง หรือปูพรมเพื่อป้องกันเสียงจากการทำกิจกรรมกลุ่ม

3. ห้องทดลอง

ภายในห้องสามารถบรรจุโต๊ะและเก้าอี้ได้ประมาณ 10 ชุด แล่งภายในห้องควรให้ความชื้นพอสมควรในทุก ๆ มุมของห้อง เพื่อให้แล่งบนโต๊ะทุกตัวเพียงพอในการทำการทดลอง ภายในห้องควรมีตู้เก็บแบบทดลอง แบบสำรวจ และอุปกรณ์ในการทดลองต่าง ๆ ห้องทดลองควรสะอาดไว้ไกลห้องทำงานผู้ให้คำปรึกษา เพื่อให้ผู้ให้คำปรึกษาที่มีเวลาว่างสามารถให้บริการทดลองแก่ผู้มาขอรับบริการได้ด้วย

4. ห้องสมุดอาชีพ

ห้องสมุดอาชีพต้องบรรจุหนังสือ วารสาร จุลสาร เอกสารสิ่งพิมพ์ ที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษาเท่านั้น เพราะข้อมูลด้านอาชีพและการศึกษาต่อในประเทศ และต่างประเทศ มีความสำคัญต่อการบริการแนะแนวอาชีพ และมีความจำเป็นต่อการวางแผนในการทำงานและการศึกษาของนิสิตนักศึกษาด้วย ภายในห้องนี้ต้องมีชั้นหนังสือ ชั้นวารสาร ชั้นจุลสาร มุมเอกสารสิ่งพิมพ์ เก้าอี้ และโต๊ะอ่านหนังสือ

5. บริเวณต้อนรับผู้มาขอรับบริการ

บริเวณนี้มีความจำเป็นมากเพราะผู้มาขอรับบริการต้องใช้บริการจากบริเวณนี้ระยะเวลาหนึ่ง จึงต้องเตรียมเก้าอี้หรือม้านั่งยาวให้เพียงพอ เนื่องจากบริเวณนี้ต้องเป็นที่ทำงานของพนักงานต้อนรับด้วย จึงควรมีเคาน์เตอร์ให้พนักงานต้อนรับนั่งทำงาน พร้อมอุปกรณ์ เช่น โทรศัพท์ เครื่องพิมพ์ดีด ตู้เก็บเอกสาร เป็นต้น และควรจัดหาหนังสือ วารสาร จุลสาร หนังสือพิมพ์ ไว้ให้ผู้มาขอรับบริการได้อ่านขณะคอยรับบริการด้วย

6. ผลที่ได้รับจากการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย

จากการศึกษาจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐ พบว่า โดยภาพรวมแล้ว มหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้รับผลจากการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ 29 ผลที่ได้รับจาก การจัดการบริการ แนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย 4 แห่ง

จำแนกตามสถาบัน

ผลที่ได้รับ	จุฬาลงกรณ์ - มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัย - เกษตรศาสตร์	มหาวิทยาลัย - ธรรมศาสตร์	มหาวิทยาลัย - ศรีนครินทร - วิโรฒ - ประสานมิตร
1. ได้รับความร่วมมือ และการติดต่อ ประสานงานจาก หน่วยงานภายนอก สถาบันในการให้ ข่าวสารข้อมูล ด้านการศึกษา และ อาชีพเพื่อแจ้งให้ นิสิตนักศึกษา และ บัณฑิตทราบ	✓	✓	✓	✓
2. ได้รับความร่วมมือ และการติดต่อ ประสานงานจาก หน่วยงานภายนอก สถาบันในการให้ ข่าวสารข้อมูล ด้านการศึกษา และ อาชีพเพื่อจัดทำ เป็นรายงาน ประจำปี	✓	✓	✓	✓
3. ได้รับความสนับสนุน ความร่วมมือและ การติดต่อ ประสานงานจาก หน่วยงานภายนอก สถาบันในการให้ ทุนการศึกษา ทุน อุดหนุนการวิจัย ทุนอุดหนุน โครงการวิจัย	✓	✓	✓	✓
4. ได้รับความไว้วางใจ ความร่วมมือและกำร ติดต่อประสานงาน จากหน่วยงานภายนอก สถาบันในการคัดเลือก นิสิตนักศึกษา และบัณฑิต ไปฝึกงานและประกอบ อาชีพในหน่วยงาน	✓	✓	✓	✓

จากตารางที่ 29 วิเคราะห์ได้ว่า โดยภาพรวมแล้ว มหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง ได้รับผลจากการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้คือ

1. ได้รับความร่วมมือและการติดต่อประสานงานจากหน่วยงานภายนอกสถาบัน ในการให้ข่าวสารข้อมูลด้านการศึกษาและอาชีพ เพื่อแจ้งให้นักศึกษาและบัณฑิตทราบ

โดยมหาวิทยาลัยได้รับความร่วมมือและการติดต่อประสานงานจากหน่วยงานภาคเอกชน รัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และกรมแรงงาน ในการให้ข่าวสารข้อมูลด้านการศึกษาและอาชีพที่ทันสมัยต่อเหตุการณ์ในวงการศึกษาและวงการธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข่าวสารข้อมูลด้านอาชีพที่เกี่ยวกับลักษณะงานของอาชีพต่างๆ ในตลาดแรงงาน เช่น สภาพการทำงาน ระดับเงินเดือน ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน เป็นต้น ตลอดจนรายชื่อแหล่งงานที่มีตำแหน่งงานว่างและรายละเอียดเกี่ยวกับแหล่งงานนั้น เพื่อมหาวิทยาลัยแจ้งให้นักศึกษาและบัณฑิตทราบ ซึ่งเป็นผลที่ได้รับจากการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยที่สอดคล้องกับที่ดับบลิว ที แพควูด (W.T. Packwood 1977: 378) ได้กล่าวว่า การจัดบริการแนะแนวอาชีพมีส่วนช่วยให้สถาบันการศึกษาได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกสถาบันและสถาบันการศึกษาอื่น ในการให้ข่าวสารข้อมูลด้านการศึกษาและอาชีพเพื่อประกาศให้นักศึกษาและบัณฑิตทราบ นอกจากนี้ผลที่ได้รับจากการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยดังกล่าว ยังครอบคลุมสาระสำคัญเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการจัดบริการแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัย (2530: 4) ได้เสนอว่า การติดต่อกับผู้จ้างงานทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนของบริการจัดหางาน ซึ่งเป็นบริการหนึ่งของบริการแนะแนวอาชีพนั้น ก่อให้เกิดการประสานงานและความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา กับหน่วยงาน องค์กร บริษัท ห้างร้าน ในการได้รับข่าวสารข้อมูลด้านการศึกษาและอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข่าวสารด้านอาชีพ ซึ่งจะ เป็นข้อมูลช่วยให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถหางานทำได้มากขึ้น

มหาวิทยาลัยที่ได้รับผลจากการจัดบริการแนะแนวอาชีพดังกล่าว ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ดูรายละเอียดในตารางที่ 29)

2. ได้รับความร่วมมือและการติดต่อประสานงานจากหน่วยงานภายนอกสถาบันในการให้ข่าวสารข้อมูลด้านการศึกษา และอาชีพจัดทำเป็นรายงานประจำปี

โดยมหาวิทยาลัยได้นำข่าวสารข้อมูลด้านการศึกษา และอาชีพที่ทันสมัยต่อเหตุการณ์ในแวดวง การศึกษา และวง การธุรกิจที่ได้รับจากหน่วยงานภาคเอกชน รัฐบาล รัฐวิสาหกิจ กรมแรงงาน และสถาบันการศึกษาอื่น มาประกอบกับข้อมูลที่ได้รับจากการประชุมผลแบบสอบถามนิสิตนักศึกษา และบัณฑิต เกี่ยวกับความสนใจและความต้องการด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพ ซึ่ง เก็บรวบรวมได้ใน วันปฐมนิเทศและวันปัจฉิมนิเทศ เพื่อจัดทำข้อมูลเป็นรายงานประจำปีเสนอคณะกรรมการ ศึกษานิเทศน์ กิจการนิสิตนักศึกษา สังกัดกอง กิจการนิสิตนักศึกษา และรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา เพื่อร่วมกันศึกษาและพิจารณารายละเอียดนำมาปรับปรุงหลักสูตร การเรียนการสอน และการจัดบริการ แนะนำอาชีพของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นผลที่ได้รับจากการจัดบริการ แนะนำอาชีพของมหาวิทยาลัย ที่สอดคล้องกับที่ดับลิว ที แพควูด (W.T. Packwood 1977: 378) ได้กล่าวว่า ข่าวสารข้อมูลด้านการศึกษาและอาชีพที่บริการแนะนำอาชีพที่ได้รับจากสถาบันอื่นและหน่วยงานภายนอกสถาบันนั้น สามารถนำไปปรับปรุงแผนการรับนิสิตนักศึกษา หลักสูตร และการดำเนินงานบริการจัดแนะนำอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ผลที่ได้รับจากบริการจัดบริการ แนะนำอาชีพของมหาวิทยาลัยดังกล่าว ยังครอบคลุมสาระสำคัญเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากบริการจัดบริการ แนะนำอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัย (2530: 4) ได้เสนอว่า ประโยชน์ทางอ้อมจากการติดต่อกับผู้จ้างงานทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนของบริการจัดหางาน ซึ่งเป็นบริการหนึ่งของการจัดบริการ แนะนำอาชีพนั้น ทำให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถนำข้อมูลด้านการศึกษาและอาชีพที่ได้รับโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลด้านอาชีพจากหน่วยงานต่าง ๆ ไปปรับปรุงแผนการรับนิสิตนักศึกษา เพื่อเข้าศึกษาในสถาบัน หลักสูตร การเรียนการสอน ตลอดจนการจัดบริการ แนะนำอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของอาชีพต่าง ๆ ในตลาดแรงงาน

มหาวิทยาลัยที่ได้รับผลจากบริการจัดบริการ แนะนำอาชีพดังกล่าว ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ดูรายละเอียดในตารางที่ 29)

3. ได้รับความสนับสนุน ความร่วมมือ และการติดต่อประสานงานจากหน่วยงานภายนอกสถาบันในการให้ทุนการศึกษา ทุนอุดหนุนการวิจัย ทุนอุดหนุนโครงการวิจัย

โดยมหาวิทยาลัยได้รับการติดต่อประสานงานและความร่วมมือจากหน่วยงานภาคเอกชน รัฐบาล และรัฐวิสาหกิจในการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนด้านงบประมาณใช้จ่ายดำเนินการวิจัยในเรื่องที่น่าสนใจ และเกี่ยวข้องกับธุรกิจของหน่วยงานเหล่านั้น โดยให้ความร่วมมือในรูปของเงินทุนอุดหนุนการวิจัย เงินทุนอุดหนุนโครงการวิจัย ทั้งนี้จะมีเงื่อนไขหรือไม่มีเงื่อนไขหรือไม่ ขึ้นอยู่กับเจ้าของทุนดังกล่าว นอกจากนี้เพื่อเพิ่มความผูกพันระหว่างหน่วยงานภายนอกสถาบันกับมหาวิทยาลัยมากยิ่งขึ้น หน่วยงานทั้งภาคเอกชน รัฐบาล และรัฐวิสาหกิจ ได้ให้การสนับสนุนแก่มหาวิทยาลัยในรูปของเงินทุนการศึกษา เพื่อมอบให้นิสิตนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ อีกด้วย ซึ่งเป็นผลที่ได้รับจากการจัดบริการแนะแนวของมหาวิทยาลัยที่สอดคล้องกับที่ดับบลิว ที แพควูด (W.T. Packwood 1977: 378) ได้กล่าวว่า การจัดบริการแนะแนวอาชีพมีส่วนช่วยให้สถาบันการศึกษาได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ ในการให้ทุนการศึกษา ทุนโครงการวิจัย และให้อุปกรณ์การเรียนการสอน เป็นต้น นอกจากนี้ผลที่ได้รับจากการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยดังกล่าว ยังครอบคลุมสาระสำคัญเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการจัดบริการแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัย (2530: 4) ได้เสนอว่า ประโยชน์ที่สถาบันอุดมศึกษาได้รับโดยตรงจากการจัดบริการแนะแนวอาชีพ ได้แก่ การสนับสนุนจากฝ่ายต่าง ๆ ของหน่วยงานภาครัฐบาลและเอกชนในด้านเงินอุดหนุนการวิจัย เงินอุดหนุนโครงการต่าง ๆ และทุนการศึกษา

มหาวิทยาลัยที่ได้รับผลจากการจัดบริการแนะแนวอาชีพดังกล่าว ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ดูรายละเอียดในตารางที่ 29)

4. ได้รับความไว้วางใจ ความร่วมมือและการติดต่อประสานงานจากหน่วยงานภายนอกสถาบัน ในการคัดเลือกนิสิตนักศึกษา และบัณฑิตไปฝึกงานและประกอบอาชีพในหน่วยงาน

โดยหน่วยงานภาคเอกชน รัฐบาล และรัฐวิสาหกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานภาคเอกชนได้ให้ความร่วมมือ และความไว้วางใจในการรับสมัครงานและคัดเลือกนิสิตนักศึกษาและบัณฑิตไปฝึกงานและประกอบอาชีพในหน่วยงาน โดยผ่านทางบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีบริการจัดหางานเป็นบริการที่รับผิดชอบ เพราะหน่วยงานดังกล่าวมีความคิดเห็นว่า นิสิตนักศึกษา

และบัณฑิตที่ทราบข่าวการรับสมัครงานและมาสมัครงาน ผ่านทางบริการแนะแนวอาชีพของ มหาวิทยาลัย เป็นผู้ใกล้จะสำเร็จการศึกษาและสำเร็จการศึกษาในสาขาวิชา เอกที่ตรงตามความต้องการของสายงานตำแหน่งต่าง ๆ ของหน่วยงานนั้น ๆ ทำให้หน่วยงานสามารถคัดเลือกผู้สมัครรอบแรกได้รวดเร็วขึ้น และจากกรณีติดตามผลการปฏิบัติงานและการทำงานของนิสิตนักศึกษา และบัณฑิตที่ได้รับคัดเลือกเข้าปฏิบัติงานและประกอบอาชีพในหน่วยงานต่าง ๆ โดยผ่านทางบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตนักศึกษา และบัณฑิตดังกล่าวได้รับความไว้วางใจจากฝ่ายนายจ้างในการมอบหมายหน้าที่การงานให้ปฏิบัติ และดูแลรับผิดชอบเป็นอย่างดี ซึ่งเป็นผลที่ได้รับจากบริการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัยที่สอดคล้องกับที่ดับบลิว ที แพควูด (W.T. Packwood 1977: 378) ได้กล่าวว่า การจัดบริการแนะแนวอาชีพมีส่วนช่วยให้นิสิตนักศึกษา และบัณฑิตได้รับความไว้วางใจ ในการมอบหมายงานในตำแหน่งหน้าที่ให้ปฏิบัติ ดูแล และรับผิดชอบจากนายจ้าง เป็นอย่างดี นอกจากนี้ผลที่ได้รับจากบริการจัดบริการแนะแนวอาชีพของมหาวิทยาลัย ดังกล่าว ยังครอบคลุมสาระสำคัญเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากบริการจัดบริการแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัย (2530: 4) ได้เสนอว่า การติดต่อกับผู้จ้างงานทั้งภาครัฐบาล และภาคเอกชน ของบริการจัดหางานซึ่งเป็นบริการหนึ่งของการจัดบริการแนะแนวอาชีพนั้น เป็นการช่วยให้ผู้ใกล้จะสำเร็จการศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษาสามารถหางานทำได้มากขึ้น นอกจากนี้ก่อให้เกิดความผูกพันระหว่างสถาบันอุดมศึกษา กับผู้สำเร็จการศึกษาเพิ่มมากขึ้นแล้ว ยังก่อให้เกิดความไว้วางใจในการติดต่อจ้างงานผู้สำเร็จการศึกษาไปประกอบอาชีพในหน่วยงานด้วย

มหาวิทยาลัยที่ได้รับผลจากบริการจัดบริการแนะแนวอาชีพดังกล่าว ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัย ศรินครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ดูรายละเอียดในตารางที่ 29)